

Viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENJ GRADEC - GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA G. SOL. O.

LETO XI — JUBILEJNA STEVILKA 6

1. JULIJ 1978

POŠTINA PLACANA

Tovarna ivernih plošč Otiški vrh
62370 Dravograd

*Ob 5. obletnici
našega skupnega dela
čestitajo vsem delavcem
Temeljne organizacije
združenega dela
Tovarne ivernih plošč*

SAMOUPRAVNI ORGANI
IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
TOZD TIP DRAVOGRAD

Naših 5 let

5 let uspešnega obratovanja Tovarne ivernih plošč, otvoritev nove linije oplemenitenja s tehnološkimi izboljšavami na obstoječi proizvodnji iveric in otvoritev dodatnih skladišč in pomožnih prostorov.

V petih letih smo proizvedli skupaj:

— navadnih ivernih plošč	398.570 m ³
— oplemenitenih plošč in porabili	5.579.006 m ²
— lesne surovine	587.480 m ³
— lepila	39.857 ton

V izgradnjo tovarne pa je bilo v letih od 1971 do 1973 investiranih skupaj 166.760.687,00 din.

ali razčlenjeno:

— v zemljišče	930.139,00 din
— v opremo	77.348.997,00 din
— v gradbene objekte	33.764.123,00 din
— v montažo	24.196.145,00 din
— v obratna sredstva	16.875.896,00 din
— v projekte in ostalo	13.645.387,00 din

V času od 1973 pa do danes, smo izvedli naslednje investicije in zato vložili sredstva, kot sledi:

— v dodatni Pallmann mlin	1.155.438,00 din
— tehnološke izboljšave	15.070.000,00 din
— linija OP II.	25.338.000,00 din
— kurjenje skorje (še v izgradnji)	7.612.580,00 din
— obdelava robov	3.200.000,00 din
— postforming	645.000,00 din
Skupaj:	53.021.018,00 din

Tone Potočnik, dipl. inž.,
direktor tovarne

Vse dodatne investicije pa nam omogočajo

— proizvodnjo iverk navadnih in vodoodpornih	100.000 m ³
— oplemenitenih	2.500.000 m ²
— od tega robno obdelanih	4.000.000 m ²
— formatiziranih	25.000 m ³

ob 4-izmenskem obratovanju dajo skupaj letnolod inn

Vse te investicije skupno z obstoječimi napravami pa ob 4-izmenskem obratovanju dajo skupaj letno 436.108.664,00 din skupne realizacije, ki nam zagotavlja ob normalnih pogojih, da bomo konec leta imeli za sklad skupne porabe na razpolago 183.000.000 starih din.

Tone Potočnik, dipl. inž.

OSEBNA IZKAZNICA

Imenujem se IVERNA PLOŠČA. Luč sveta sem v teh prostorih najprej zagledala v laboratoriju, kjer so me z združenimi močmi — delno ročno, delno strojno, »le vkup spacali« in se imenujem prva laboratorijska plošča ter nosim datum rojstva: 23. marec 1973 in sem sedaj celo na ogled vsem »firbcem«, če ravno nisem spoštljivo lepa, pa vendar sem ponosna, da so me spočeli pridni soustvarjalci. Podpisi na meni so nema priča mojega rojstva in dočakala sem rojstvo soimenjakinje na proizvodni liniji.

Prostore tukaj sem zagledala 29. 3. 1973 ob 0.30 uri zjutraj, kjer so me številni radovedneži čakali v tovarni že od večera, ko mi je vodja monterjev in tehnolog že z vso resnostjo napovedal rojstvo. Tako je pač — pri porodih so včasih zelo rade zakasnitve — kaj se ve zakaj?

Še vso toplo, pa tudi še ne preveč stabilno, so me le vsi tisti vztrajni »firbeci«, ki niso prej obupali in šli spat — takoj vso zmočili in popisali. Še danes imam posledice, da me vsled prevelike vlage včasih napihuje ali pa se celo »nasmejim« mojim botrom in delam preglavice tehnologom, laborantom, izmenovodjem in tistim iz I. nadstropja. Še me nekeje hranijo, kajti tako čast sem imela le jaz — edinka. Čeprav je do tekoče proizvodnje prišlo nekaj dni kasneje — pa vse ostale le čaka povsem drugačna usoda. Vse moje naslednice obravnavajo z vso resnostjo že — in le samo iz uporabnega stališča.

Sestojim se iz iglavcev in listavcev — trdih in mehkih v razmerju 65 : 35 vol. %/o. Sem troslojna, sestavljena iz iveri in imam dva vrhnja sloja (tudi spodnji je vrhnji, v kolikor me obrnete), vsebujem pa tudi prah, mikro

iverje in seveda me pred formiranjem in natresanjem še obrizgajo z lepilom. Tako mi prerokujejo, da naj bom homogena, trdna, ravna in, da naj imam čimbolj zaprto površino.

Sem 5500 mm dolga in 2050 mm široka. Debela pa sem tako, kot me pač uravnajo z elektroniko in stroji več ali manj vestne roke — vendar normalno od 4 do 28 mm, če me preveč ali premalo ne obrusijo. Najbolje se obnašam pri srednjih debelinah, tanka 4 mm sem zaradi velikosti lomljiva in me neradi proizvajajo. Teža se mi ravna po debelini in sicer od 650—800 kp/m³.

Tehnologi mi vedno pravijo, da moram biti po JUS, če jim kdaj le za malo pobegnem, se strašno jezijo name. Ne, saj ni res — vedno sem po JUS in imam v ekstra kakovostnem razredu upogibno trdnost 144 do 220

kp/cm², raslojno trdnost 3,6 do 4,3 kp/cm² in nabrekanje ob kuhanju, če sem iz karbamid formaldehidnega lepila do 10 %/o, iz feolnega pa od 1,5 do 6 %/o. Taka sem in cela moja družina že pet let taka prihaja na dan. Osvojila sem domače tržišče — potujem po celi domovini in uporabljajo me v glavnem pohištveniki in še kar zadovoljni so z menoj. Le zadnje čase srečujem moje sorodnice, ki prihajajo iz drugih krajev in mi hočejo včasih ponagajati, ker se preveč hvalijo. Pa vendar so zvesti kupci ostali moji prijatelji in me še vedno želijo. Velik del in to vedno več mojih sovrstnic iz družine te tovarne ostaja tu, kjer me dalje oplemenitijo in še drugače obdelajo, včasih celo razžagajo na željene kose, pa vedno lepše me oblačijo, skoraj že tudi robno obdelajo in polepšajo, da sem jim tako še bolj všeč in še raje me imajo v ostali industriji. Pri sosedu v Pamečah pa s preobleko prihajam v stanovanja in ostale objekte že skoraj po

vsej Evropi — tja gor do severne Švedske, Danske, pa tudi do vročih tal Afrike. V Italiji pa me podcenjujejo, slabo plačajo in po resnici vam povem da raje ostanem doma, ker prinašam več veselja mojim v tovarni.

Na dveh linijah me tu obložijo z lepimi »designi«, včasih me tako lepo oblečejo, da v celoti ponazarjam lesne dezene, ko mi pa vtisnejo še pore, laika premotim in misli, da sem plemenita deska — pravi furnir. No, pa tudi s plemenitimi furnirji me zadnje čase poskušajo obdelati. Ko bom pa tako oblečena dobila še lepe okrogline, mislim da bom »punca in pol« in vesel me bo ta svet.

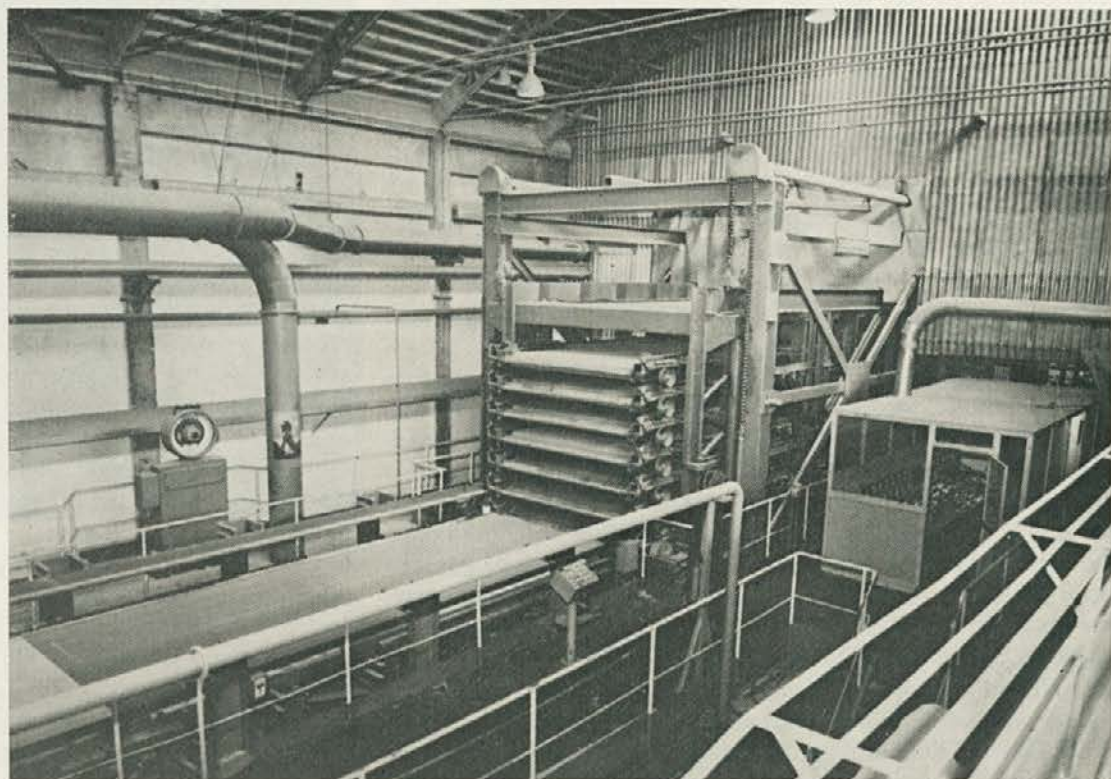
Ko mi pa med tekom skozi stroje primešajo drugačno (malo rdeče lepilo), pa dodajo še kako »giftno zadevo« postanem še bolj mogočna — izzivam vlago, glivice in insekte, pa nobeden mi ni kos — takrat pa učeno povedo, da odgovarjem V-100 ali UK-26 in gradbinci se ozirajo za mano. Pa vseh teh lastnosti in še nekaj, kar jih

imam za bregom, pa vam ne izdam. Saj boste o meni še veliko slišali in me tudi videli, želim pač, da se čim

bolje poznamo — laže se bomo sporazumevali in dogovarjali in tem bolje, kot bo eden o drugem informiran,

tem lažja bo moja uporaba in sodelovanje.

Iverko zastopal:
Tone Potočnik, dipl. inž.

V avtomatski stiskalnici me stisnejo, da čimbolj elegantna potujem dalje preko skladišča do potrošnika

OD PRVIH ZAMISLI DO PRVE PLOŠČE

Izbira najboljšega ponudnika za izgradnjo tovarne

Ze pred dvemi desetletji je vznikla in dobila mesto v razvojnem programu tedanjega LIP misel o izgradnji tovarne ivernih plošč. Leta naj bi trošila tudi odpadke od proizvodnje žaganega lesa, kakor tudi manjvredne gozdne sortimente. Tako je bila že leta 1959 izdelana prva surovinska analiza za tovarno. Skoraj sočasno pa se je porodila ideja o gradnji tovarne celuloze in natron papirja po sulfatnem postopku (v nadaljevanju besedila sulfatka), ki pa naj bi uporabljala enako surovino. Ta čas smo bili na področju celuloze in natron papirja v primanjkljaju, vsled česar se je misel o gradnji tovarne ivernih plošč opustila. Z leti, to je v času priprav za izgradnjo, pa se je gospodarska situacija v taki meri menjala, da se je še zlasti ob pred-

videni gospodarski reformi v letu 1965, ki je predvidevala tudi omejitve investicij, realizacija sulfatke opustila, dokončno pa v letih 1966/67. S tem pa je ponovno oživela misel o nujnosti potrošnje lesnoindustrijskih odpadkov in manjvrednih gozdnih sortimentov in sploh misel o boljšem ovrednotenju naše lesne surovine. Tedanji LIP in GG sta že v letu 1967 osnovala komisijo za izgradnjo tovarne ivernih plošč. Biroju za lesno industrijo Ljubljana je bila poverjena izdelava investicijskega programa, ki je bil izdelan do septembra 1968. Program je predvideval proizvodnjo 50.000 m³ troslojnih ivernih plošč letno, za kar bi bilo potrebno ob 310 delovnih dnevih ca. 70.000 m³ lesne surovine. Investicijski program je predvideval v drugi fazi tudi postavitev linije za izdelavo oplemenitenih plošč. Obe podjetji sta se dogovorili za financiranje v razmerju 50 : 50. Skoraj v istem času pa so se pojavili tudi drugi interesenti za izgradnjo takšne tovarne in sicer GLIN Nazarje in LIP Bled. Ljubljanska banka je odobrila kredit za izgradnjo tovarne GLIN Nazarje in tako je bil naš zahtevek takrat zavržen.

S posredovanjem podjetja SLOVENIJALES je bila ponudena tehnologija za izdelavo obojestransko gladkih lesnitnih plošč. Inozemski ponudnik je jamčil odlično kakovost in uporabnost tovrstnih plošč, prav tako pa tudi odkup celotne proizvodnje v višini 50.000 ton letno in ureditev deviznega financiranja. Marketing služba SLOVENIJALES, ki je bil pripravljen takšno tovarno tudi soinvestirati pa je izdelal tržno analizo, ki je pokazala veliko uporabnost in zanimanje za tovrstne plošče. Na osnovi informativnega investicijskega programa v višini 100.000.000,00 din je Ljubljanska banka (v nadaljnjem besedilu LB) investicijo v omenjenem znesku tudi odobrila. Investicijski program pa je s kasnejšimi dopolnitvami zahteval takšna investicijska sredstva (ca 180.000.000,00 din), ki bi jih v tedanji situaciji združeni investitorji ne zmogli.

Prav tako so nastopile tudi nekatere težave, ki so se nanašale na izpolnitev jamstev v zvezi s prodajo plošč in tehnologijo. Vse to je privedlo investitorje, da so se predvideni investiciji odpovedali. Združeni investitorji LIP, GG in SLOVENIJALES pa niso mirovali in so se odločili, da v Otiškem vrhu vendarle zgradijo novo tovarno

ivernih plošč z zmogljivostjo 70.000 m³ letno (od tega 17.500 m³ oplemenitenih plošč), ki bi zaposlovala ca. 153 ljudi. Tovarna bi izdelovala troslojno iverno ploščo 250 delovnih dni v letu. Za takšno proizvodnjo bi potrebovali približno 100.000 m³ lesne surovine. Predviden je bil tudi obrat za oplemenitenje ivernih plošč. Izdelan je bil nov investicijski program z ugodnimi ekonomskimi učinki, ki je bil v decembru 1970 predložen LB s prošnjo, da nam že odobreni kredit in devizno garancijo za tovarno lesenitnih plošč v približno enakem obsegu odobri za gradnjo tovarne ivernih plošč. Za sodelovanje in skupno investiranje so se dogovorili LIP, GG in SLOVENIJALES ob udeležbi LIP 40 %, GG 40 % in SLOVENIJALES 20 % vrednosti, kar so potrdili delavski sveti vseh investitorjev. 24. 11. 1969 je bil imenovan tudi poslovni odbor investitorjev z nalogo, da načelno usmerja in vodi investicijo. Istega leta in le nekoliko pred tem datumom pa je bila ustanovljena pri tedanjem LIP investicijska grupa, ki je pričela z zbiranjem dokumentacije in pripravami za izgradnjo tovarne. V mesecu marcu 1971 leta je kreditni odbor LB odobril kredit v višini 125.000.000,00 din in izdajo devizne garancije v celoti odobril in tako je lahko poslovni odbor v uradnem listu SFRJ razpisal obvezno zbiranje ponudb za uvozno opremo in na mednarodni licitaciji, ki je bila v Ljubljani v dneh od 29. marca do 7. aprila istega leta izbral kot najugodnejšega ponudnika opreme firmo SIEMPELKAMP iz Krefelda — ZRN. Kreditna pogodba z LB je bila sklenjena 28. 5. 1971 leta. Z dobaviteljem uvozne opreme firmo SIEMPELKAMP pa je bila pogodba sklenjena 15. 5. 1971. Za izdelavo vseh potrebnih načrtov smo izbrali Inženirski biro ELEKTROPROJEKT Ljubljana, ki je prevzel tudi investicijski inženiring za izgradnjo celotne tovarne. Tehnološki inženiring smo zaupali dipl. inž. KOVAČEVIĆ Milanu. Kot izvajalca gradbenih del

smo med več ponudniki izbrali Gradbeno podjetje Dravograd v kooperaciji s splošnim gradbenim podjetjem Nova Gorica, ki je dobavilo in postavilo proizvodno halo. Izvajanje nizkih gradenj smo poverili gradbenemu obratu GG Slovenj Gradec. Montažo tuje in domače opreme je med več ponudniki prevzela HIDROMONTAŽA Maribor v sodelovanju z monterji inozemskega dobavitelja opreme. Za celoten potek izgradnje je bil izdelan terminski plan, ki je predvidel pričetek montaže in prve dobave opreme v maju 1972. leta.

Tovarna naj bi bila montirana najkasneje v roku 8 mesecev. Pripravljalna in zemeljska dela so se pričela v juliju 1971. leta, v maju naslednjega leta pa je že pričela dobava in strojna montaža nove tovarne. V istem letu je prišlo tudi že do določenih podražitev v višini ca 25.000.000,00 din, ki so bile pokrite z dodatnimi krediti LB Ljubljana in podružnice Slovenj Gradec ter delno z lastnimi sredstvi. V septembru mesecu istega leta ugotavljamo tudi nekatere zamude pri montaži posameznih sklopov, predvsem kot posledica zamud pri izvajanju gradbenih del (delno zaradi večjega obsega del kot je bilo predvideno), vendar smo še vedno bili mnenja, da bo možno prvo ploščo napraviti v januarju 1973. leta in pričeti z rednim obratovanjem v juliju 1973. leta. V jeseni 1972. leta je pričelo tudi že polnjenje lesnega skladišča s surovino, tako da bi bila ta na razpolago že v zimskem času, ko je normalen dotok zaradi vremenskih neprilic lahko otežkočen. Kot posledica nekaterih objektivnih in subjektivnih težav pri izgradnji, pa je vendarle prišlo do nekaterih zamud, ki so povzročile, da je bila prva iverna plošča proizvedena koncem meseca marca 1973. Ob tem je treba poudariti, da so bili s strani vseh prizadetih, tako investitorjev, kot izvajalcev vloženi izjemni naporji za doseg željenega cilja. Investicija je ta čas dosegla vrednost 166.761.000,00 din. Omenimo naj, da je bila linija opleme-

Ob otvoritvi tovarne je imel slavnostni govor takratni predsednik izvršnega sveta SR Slovenije Andrej Marine

Tako smo začeli

nitnja končana že v februarju mesecu in smo od takrat občasno tudi že plemenitili iverne plošče, ki smo jih kupovali od drugih proizvajalcev. V tem času se je pričel formirati že tudi bodoči delovni kolektiv, tako, da že koncem leta 1972 štejemo 35 delavcev, ki so sodelovali že pri montaži tovarne. V mesecu juniju, ko je tovarna pričela poizkusno obratovati že v treh izmenah, so bila sistematizirana delovna mesta pretežno že zasedena. Datum 7 julij 1973 štejemo kot uradni pričetek obratovanja tovarne, kar pomeni sicer nekaj mesečno zamudo, vendar je le-ta ob upoštevanju vseh težav pri izgradnji tovarne minimalna. Vredno je omeniti, da je bilo v času izgradnje tovarne opravljenih 35.000 m³ raznih zemeljskih del, vgrajenih cca 10.000 m³ raznih betonov, 370.000 kg armature ter preko 1000 ton konstrukcij. Zgrajenih je bilo približno 13.000 m² pokritih površin in približno 3 × toliko nepokritih. Obseg strojne montaže predstavlja skoraj 2.000 ton tuje in domače opreme in poleg ostalega skoraj 100 km različnih kablov. V konici izgradnje je bilo na gradbišču tovarne tudi preko 250 ljudi. Inženirski biro ELEKTROPROJEKT je poleg projektov skrbel tudi za inženiring, ki je zajemal predvsem zbiranje ponudb, oddajo del, nadzor nad izvajanjem in obračuni, sinhronizacijo del med različnimi izvajalci ter skrb za pridobitev atestov, uporabnih in obratovalnih dovoljenj, vse to pa v tesnem sodelovanju z izvajalci in strokovnjaki investitorjev. Poslovni odbor investitorjev pa je imel od svojega konstituiranja v novembru 1969 pa do otvoritve tovarne 35 sej.

Nemajhno skrb so investitorji posvetili tudi kadrovanju in izobraževanju pridobljenih kadrov, ker so se dobro zavedali, da so le dobro usposobljeni delavci porok za strokovno upravljanje zahtevnih strojnih sklopov. V mesecu juniju so bili v novi tovarni ivernih plošč konstituirani tudi samoupravni organi s čimer so bili podani vsi pogoji, da se tovarna preda delovnemu kolektivu v upravljanje in tako je bilo izvršeno zadnje pomembno dejanje v verigi dolgoletnih naporov za postavitve tovarne ivernih plošč. Predvideno je bilo 6-mesečno poizkusno obratovanje tovarne, ki pa je bilo toliko skrajšano, da pomeni pričetek rednega obratovanja s 1. oktobrom 1973 tudi dosežen rok, ki je bil postavljen v kreditni pogodbi z LB.

Saša Pirkmaier, dipl. inž.

5. obletnica

TOZD TOVARNE
IVERNIH PLOŠČ

5 let

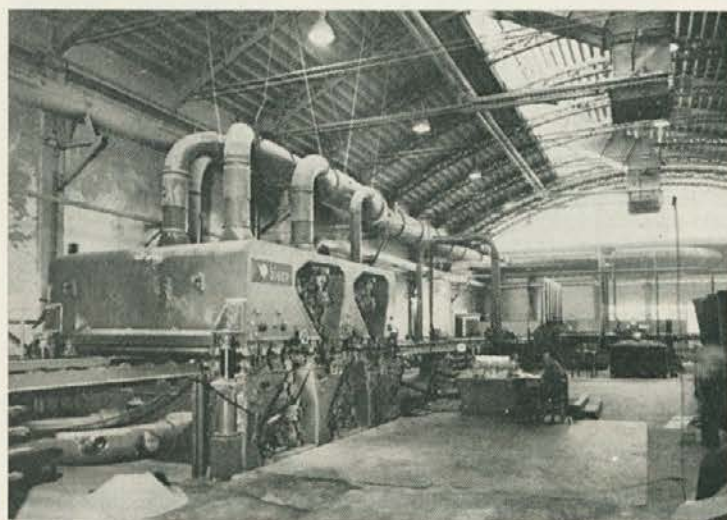
OD PRVE PLOŠČE DO 5. OBLETNICE TOVARNE

Z dograditvijo in prevzemom tovarne je pričelo redno obratovanje, ki je zahtevalo nove napore in pridobivanje novih izkušenj, potrebnih za uspešno obratovanje tovarne. Kolektiv je bil mlad in neizkušen, kljub temu, da je del zaposlenih sodeloval pri montaži in da so bili ključni delavci tudi na krajšem izpopolnjevanju v tujini. Potrebno je bilo organizirati dobro vzdrževalno službo, ki naj bi ob novem postrojenju skrbel predvsem za preventivo, istočasno pa se pripravljala in usposablja za težje naloge, ki jo bodo čakale v kasnejšem obdobju, ko bodo stroji oziroma posamezni strojni sklopi že dotrajani in jih bo potrebno popravljati ali pa zamenjati z novimi deli. Močno se je napolnilo tudi lesno skladišče, predvsem zaradi bojazni, da nam ne bi izredno neugodna zima prekrižala račune pri oskrbi tovarne. Leto 1973 smo končali z ozirom na planirane količine ugodno, finančno pa smo izkazali minimalno izgubo. Izredno visoke anuitete so nas silile v to, da proizvedemo v prvem polnem obratovalnem letu največjo možno količino. Intenzivno smo razmišljali o tem, kako znižati stroške poslovanja, kajti cene za iverne plošče so bile takšne, da je bilo poslovanje na robu rentabilnosti. Trudili smo se trošiti čim večje količine lesnoindustrijskih ostankov in tako zniževali prepročno ceno lesne surovine. Porabljen lesna surovina po vrstah lesa in posebej za lesnoindustrijske ostanke je razvidna za posamezna leta v m³ in volumnih % iz tabele 1 in 2.

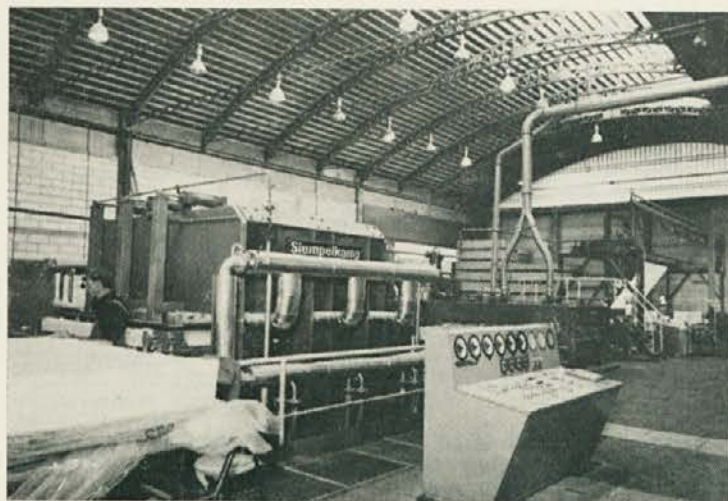
TABELA 1

Poraba lesne surovine v m³

Sort./leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
iglavci	40.170	70.950	74.827	85.808	90.799	37.771
listavci	7.524	27.762	36.817	38.749	43.574	23.823
skupaj	47.694	98.712	111.644	124.557	134.373	61.594
les. ind. ost.	16.121	40.751	48.881	58.937	73.221	36.136

Avtomatizacija tovarne je na visoki ravni

Urejene, svetle, prostorene hale zagotavljajo dobre delovne pogoje

TABELA 2

Poraba lesne surovine v %

Sort./leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
iglavci	84,2	71,9	67,0	68,9	67,6	61,3
listavci	15,8	28,1	33,0	31,1	32,4	38,7
skupaj	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
les ind. ost.	33,8	41,3	43,8	47,3	54,5	58,7

Parafinsko emulzijo, ki smo jo kupovali od zunanjega dobavitelja, smo pričeli izdelovati sami v lastnem reaktorju in tako uspeli ceno znižati skoraj za polovico. V letu 1974 se nam je povečalo tudi število zaposlenih. Istega leta smo v mesecu juliju prvič izvedli redni letni remont, ki je postal stalna praksa pri vzdrževanju naprav v tovarni. Kupci so bili s kvaliteto naših plošč v veliki večini zelo zadovoljni in je bila naša plošča ta čas najbolj kvalitetna v domovini. Zanimivo bo pogledati, kako se je gibala kvaliteta naših surovin in oplemenitenih plošč v teh letih, kar je razvidno iz tabele 3 in 4.

TABELA 3

Pregled kvalitete po kakovostnih razredih za surovo iverko v %

klasa/leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
E	88,2	89,2	89,7	92,6	89,0	90,0
I	6,9	6,7	6,1	2,1	5,9	2,1
II	1,2	1,0	0,6	0,7	1,5	4,6
Izmet	3,7	3,1	3,6	4,6	3,6	3,3

TABELA 4

Pregled kvalitete po kakovostnih razredih za oplemeniteni iverko v %

klasa/leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
I.	83,0	92,5	91,1	92,4	90,5	84,8
II.	6,6	6,4	7,6	5,6	7,2	12,0
Manjvredne	10,4	1,1	1,3	2,0	2,3	3,2

Leto 1974 smo končali finančno izredno uspešno in to leto nasploh lahko smatramo kot najuspešnejše. Nismo pa tudi zanemarili varnost pri delu, zlasti požarno varnost tako, da je bila že začetku 1974. leta ustanovljena tovarniška gasilska enota in tudi pričela z rednimi vajami. Leto 1975 nam je kmalu pokazalo, da brez znatno povečane proizvodnje ne bomo mogli obratovati več rentabilno.

V jeseni istega leta smo se na osnovi realnega prikaza težav in rešitev zanje sporazumno odločili za uvedbo četrte izmene, ki je pričela z rednim delom začetkom oktobra istega leta. Število zaposlenih se je dvignilo na 185, kar pa je le za 21 več kot v preteklem letu. Z uvedbo četrte izmene je bila rentabilnost ohranjena, plan, ki smo si ga zastavili pa dosežen. V tem letu smo izpolnili tudi skladiščno mehanizacijo, ki z večjim obsegom proizvodnje ni več zmogla vseh nalog. Za leto 1976 je bil prvič postavljen poln plan za štiriizmensko obratovanje. To leto je bilo za tovarno ivernih plošč izrazito neugodno.

Cene glavnim surovinam in izdelavnih materialov so bile v stalnem porastu, cene ivernih plošč pa so ostale nespremenjene tako, da je bilo to poslovno leto zaključeno z negativnim rezultatom. Kako so se gibale planirane in dosežene količine navadnih in oplemenitenih ivernih plošč, kakor tudi vrednostne realizacije in ostanke dohodka za sklade TIP, je razvidno iz tabel 5, 6, 7 in 8.

TABELA 5

Proizvodnja ivernih plošč v m³ in x debelina

	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
Planirano	30000	65000	72635	90000	90000	43505
Doseženo	30784	66055	80374	87000	84357	40745
x v mm	16,68	16,38	15,92	15,64	15,83	16,3

TABELA 6

Proizvodnja oplemenitenih plošč v m²

	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
Planirano	750000	875775	831000	1000000	1000000	998629
Doseženo	97044	692858	879673	1165339	1524092	899215

TABELA 7

Vrednostna realizacija

leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
000 N din	38756	173421	177713	212665	250463	126567

TABELA 8

Ostanki dohodka za sklade TIP-a v 000 din

leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978*
ostanek	-913	+5600	+2222	-3942	+2421	+2416*

* 5 mesecev tega leta

Uvedba 4. izmene je zahtevala tudi dodatno prizadevanje pri oskrbi tovarne z lesno surovino, ki smo jo v novi situaciji potrebovali še več. Močneje smo se povezali s sosednjimi področji, zlasti pri oskrbi tovarne z lesnoindustrijskimi ostanke. Pri proizvodnji oplemenitenih plošč pa smo se srečevali z drugačnimi težavami. Na te plošče se je morala naša predelovalna industri-

ja šele močneje preusmeriti. Druga težava, s katero smo se srečevali in je prisotna še danes, pa je nabava z melaminsko smolo impregniranih papirjev, potrebnih za oplemenitenje plošč. Domači proizvajalec še ni v celoti dosegel kvalitete uvoznih papirjev pri papirjih iz uvoza pa smo se srečevali s težavami odobritve kontigentov in deviznih kvot. V letu 1977 pa smo na osnovi samoupravnega sporazuma porabnikov in proizvajalcev ivernih plošč in sklenjenih kompenzacij vendarle dosegli delno izravnavo cen ivernih ploščam. Tako smo tudi to leto finančno ugodno končali, količinsko pa pri navadni iverki plana nismo dosegli, pri oplemeniteni iverki pa smo ga močno prekoračili. Razlogi za nedoseganje plana pri navadni iverki so bili predvsem v težavah pri nabavi lepila, deloma v njegovi kvaliteti, v prekoračitvi planiranih zastojev in vsled tega, ker predvidene izboljšave v proizvodnji še niso bile izvedene v celoti. V letu 1977 je bilo v tovarni zaposlenih že 198 ljudi. Število zaposlenih se je povečalo predvsem zaradi pričetka montaže nove linije oplemenitenja, ki je bila izvršena v lastni režiji in so pri njej sodelovali tudi bodoči posluževalci.

Število zaposlenih po letih in kvalifikacijska struktura zaposlenih v TIP je razvidna iz tabele 9 in 10.

TABELA 9

Število zaposlenih

leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978
zaposlenih	160	164	185	190	198	223

TABELA 10

Dejanska kvalifikacijska struktura zaposlenih v letu 1978

kvalifikacija	NK	PK	K	VK	SS	VSS	VS
število	58	45	64	26	24	4	2

V tem času so se pojavili tudi novi potencialni proizvajalci ivernih plošč v Sloveniji, ki so bili že v fazi rednega ali pa poizkusnega obratovanja, to je BREST Cerknica in MEBLO Nova Gorica. Vse to pa je nakazovalo nove težave na tržišču ivernih plošč in to zaradi pretirano velike ponudbe oziroma padca konjunktore. Jasno nam je bilo, da se bo zaostrila tudi konkurenca glede kvalitete in bodo lahko dobro uspevali le tisti, ki bodo nudili dobro kvaliteto. Ker so novejšje tehnologije sodobnejše, smo pravočasno uvideli, da bo tudi našo tovarno potrebno opremiti z nekaterimi novimi napravami, ki nam bodo vsled boljše kontrole omogočile tudi boljše kvaliteto. Za te naprave se je pripravil tudi investicijski program. Istočasno smo tudi intenzivno razmišljali o nadaljnjem razvoju tovarne, ki naj gre v smeri nadaljnega ovrednotenja ivernih plošč. Tako se je začel pripravljati tudi investicijski program za novo linijo oplemenitenja, ki se je v istem letu pričela montirati, obratovati pa že v februarju 1978. leta. V letu 1977 se je močno povečala proizvodnja in prodaja oplemenitenih plošč, kar je bil dokaz več, da je bil pristop k postavitvi nove linije umesten.

Omeniti velja, da se je število delovnih nezdod po letu 1974 ustalilo in predvsem močno znižalo, ker je bilo leto 1974 kot prvo leto rednega obratovanja verjetno zaradi neizkušenosti in premajhnega poznavanja nevarnosti izrazito neugodno. Število nezdod po letih je razvidno iz tabele 11.

TABELA 11

Število delovnih nezdod

leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978
število	17	23	18	16	19	10
%	10,6	14,0	9,7	8,4	9,6	—

Izredno pomembno je dejstvo, da je v letu 1978 dosegel delež porabljenih lesnoindustrijskih ostankov že skoraj 55% in je torej v stalnem porastu, kar je ogromnega pomena glede na zniževanje stroškov za lesno surovino. Razvidno je tudi, da je v zadnjih letih porastel tudi delež listavcev, kar je prav tako ugodno. V zadnjih letih so se s povečano proizvodnjo močno povečale tudi dobave lepila, ki so letno v poprečju dosegle že ca 8000 ton.

Glede produktivnosti, ki jo po letih prikazujemo v tabeli 12, lahko ugotovimo, da smo po podatkih, s katerimi razpolagamo na nivoju evropske produktivnosti, pri čemer je treba upoštevati, da je podatek za leto 1973. nerealen, ker je v tem letu tekla začetkom leta še montaža nato poizkusno obratovanje in šele od oktobra dalje redno obratovanje.

TABELA 12

Produktivnost

leto	1973	1974	1975	1976	1977	1978
h/m ³	7,42	4,26	3,90	3,73	3,87	3,92

Podatki v tabelah za leto 1978 se nanašajo na 5 mesecev.

Če ocenjujemo petletno obratovanje tovarne ivernih plošč v proizvodnem, tehnološkem in organizacijskem pogledu lahko ugotovimo, da smo se srečevali z mnogoštevilnimi težavami, ki so bile objektivnega in subjektivnega značaja in smo jih z združenimi močmi zadovoljivo reševali. Smatramo, da bo prihodnje obdobje tako v prodajnem, kot v proizvodnem smislu še veliko težje, ker se bomo soočili s še večjo konkurenco in ponudbo na domačem tržišču, novozgrajene tovarne pa razpolagajo že s sodobnejšimi tehnologijami in bomo tako morali vložiti še večje napore, če bomo hoteli ostati vsaj na sedanjem nivoju uspešnosti.

Saša Pirkmaier, dipl. inž.

Ob 5. obletnici

Združeni investitorji: Lesnoindustrijsko podjetje Slovenj Gradec, Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec in Slovenijales Ljubljana smo se v jeseni leta 1969 na osnovi ekonomskih pokazateljev, prodajnih možnosti, razpoložljivih surovin in finančnega obsega investicije odločili, da v Otiškem vrhu pri Dravogradu zgradimo novo tovarno ivernih plošč.

Za uresničitev postavljene naloge smo investitorji izvolili člane poslovnega odbora za gradnjo tovarne, kateri je bil konstituiran 24. 11. 1969. Razprave investitorjev in poslovnega odbora smo usmerjali v gradnjo tovarne ivernih plošč ali tovarne lesenitnih plošč, tako, da je končna odločitev za gradnjo tovarne ivernih plošč bila sprejeta dne 2. 10. 1970 na 10. redni seji.

4. 5. 1971 je sprejel poslovni odbor na svoji 18. redni seji sklep o vlaganju tujega kapitala — sovlagatelja Credex-a iz Münchena.

S pripravljanimi deli na gradbišču v Otiškem vrhu smo pričeli v mesecu juliju 1971. Slavnostna otvoritev tovarne pa je sledila 7. julija 1973.

Zagotavljali smo, ko bo tovarna zgrajena, bo omogočala:

— proizvodnjo 70.000 m² kvalitetnih ivernih plošč, ki imajo vsestransko uporabno vrednost v pohištveni industriji in v gradbeništvu. Z oplemenitjenjem teh plošč pa se njih uporaba in vrednost že znatno poveča

— trajen plasma lesnih ostankov iz industrijske predelave LIP Slovenj Gradec. Pri tem je predvsem pomembno plemenitenje žagovine

— trajen plasma manjvrednih gozdnih sortimentov iglavcev in listavcev, katerih proizvodnja in prodaja zaostaja (drva, sečni odpadki, jamski les)

— plemenitenje in višje vrednotenje manj kvalitetne lesne surovine tako, da bo les integralno izkoriščen za kvalitetni izdelek

— zaposlitev okrog 160 novih delavcev

— možnost nadaljnje obdelave ivernih plošč

Ob peti obletnici delovanja tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu se lahko vprašamo o prehojeni poti in realizaciji postavljenih ciljev.

Ali smo uspeli?

Da, uspeli smo.

Že v času izgradnje se je oblikoval in prevzemal naloge mladi delovni kolektiv, kateri je bil ob prevzemu tovarne 7. julija 1973 porok za uspešno delo.

V petletnem obdobju ni bilo malo težav in vložene truda za uresničevanje planiranih ciljev. Letni porasti cen surovinam in ostalim reprodukcijskim materialom ter odpiranju novih proizvodnih kapacitet ivernih plošč v

Sloveniji in Jugoslaviji so postavljali mladi kolektiv in delovno organizacijo pred velike in odgovorne naloge za uveljavljanje na samem tržišču. Nenehna skrb za visoko produktivnost, kvaliteto, nadaljnjo finalizacijo proizvodnje, izpopolnjevanje začetno sestavljene tehnologije nam je omogočala realizacijo zastavljenih ciljev. Zastavljene cilje nismo samo dosegli, ampak smo tako kvantitativno kot kvalitativno povečali proizvodnjo v minulih petih letih.

Ponosni smo, da po preteku petih let delovanja tovarne poslujemo uspešno, tako v proizvodnji navadnih, posebej pa oplemenitenih ivernih ploščah. Tudi na področju nadaljnje finalizacije iverne plošče ugotavljamo razveseljive rezultate.

Poslovni odbor Tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu se pridružuje čestitkam ob peti obletnici delovanja tega mladega kolektiva v združeni delovni organizaciji LESNE Slovenj Gradec z željo nadaljnega progresivnega razvoja in uveljavljanja lastne proizvodnje na domačem in tujem tržišču.

Predsednik poslovnega odbora sovlagatelj:
Jože Pučko

Fizičnega dela je malo

Prehojena pot in naša bodočnost

Vse od leta 1953 dalje je bila na področju slovenj-graškega gozdno-gospodarskega območja prisotna težnja po predelavi manj vrednih in lesno-industrijskih ostankov in drobnega lesa gozdne proizvodnje. Že nekako v tem času je takratni šef taksacije Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec dr. Dušan Mlinšek, dipl. inž. gozd., sestavil prvo surovinsko analizo za postavitev take industrije na tem območju. V tem letu pa je tudi LIP Slovenj Gradec vložil ustrezen zahtevek pri banki, ki naj bi služil istočasno tudi kot predlog mednarodni banki za razvoj in skupno financiranje in izgradnjo tovrstne industrije. Ker takrat zahtevek LIP Slovenj Gradec ni bil odobren, je nastopilo petletno obdobje mi-

rovanja, a vendar so se iskale raznovrstne rešitve. Tako je v letu 1968 bila ponovno sprožena ideja o izgradnji sodobne tovarne ivernih plošč na tem območju. Za skupno akcijo sta se dogovorila LIP in GG Slovenj Gradec in že s 1. 1. 1968 imenovala za vodjo tovarne v izgradnji Toneta Potočnika, dipl. inž. gozd., ki tako letos ob tem praznovanju praznuje že 10 let na tem področju.

Od tu dalje prehojeno pot vse do današnjega jubileja — 5. obletnice uspešnega poslovanja tovarne opisujejo ostali prispevki mojih sodelavcev — zato se bom omejil na ostale smeri našega razvoja.

Ves čas izgradnje tovarne sta glavna investitorja LIP in GG Slovenj Gradec že razmišljala,

da bi se ob pričetku obratovanja tovarne ivernih plošč — združila v eno organizacijo združenega dela ter tako skupaj načrtovala in nadaljevala svojo pot razvoja gozdnega in lesnega gospodarstva koroške krajine.

Že v letu 1973 je bila zato formirana posebna skupna komisija za pripravo potrebnih elaboratov združitve. Posebna skrb je bila tedaj posvečena ekonomskim pokazateljem in nadaljnjemu razvoju skupnega podjetja. Tako sem bil takrat od navedene komisije pozvan, da za tovarno ivernih plošč kot največji obrat in pozneje tudi najmočnejši TOZD v sestavi nove skupne delovne organizacije napišem in predlagam »Razvojni program tovarne ivernih in oplemenitenih

plošč do leta 1978« (to je za bodočih 5 let).

Zaradi dokajšnje zanimivosti (presodite tudi še sami) naj ta komentar k finančnim pokazateljem tu ob tej priliki v celoti ponovim. (Program in komentar nosi datum 5. 1. 1973) in vsebuje:

»Razvojni program tovarne ivernih plošč in oplemenitenih plošč do leta 1978 bi moral biti usmerjen v smislu nadaljnega povečanja in razširjanja asortimana oplemenitenih plošč in njihove finalizacije. V tem smislu je predvideno:

1. V letu 1973 je predvideno osvajanje obstoječih instaliranih kapacitet. V tem letu je predvideno tudi dokončanje investicije po odobrenem investicijskem programu (aneks 2) in pa dokončanje nekaterih

predvsem gradbenih del, ki so bila črtana ob priliki podražitev, pa so nujna za nemoteno in čimbolj kvalitetno proizvodnjo ivernih plošč.

2. V letu 1974 pa je predvideno doseganje zajamčene kapacitete proizvodnje, dokončanje zunanje ureditve tovarne, kot je dokončanje utrditve okolice iverilnikov in ostalih transportnih in prometnih poti, med njimi tudi dokončana peronizacija industrijskega tira.

V tem letu pa je predvidena tudi priprava za nadaljnjo širjenje oplemenitenja in finalizacije proizvodnje ivernih plošč.

3. Leta 1975 se predvideva dejansko investiranje v razširitev asortimana proizvodnje in stavljanje v pogon dodatnih proizvodnih kapacitet oplemenitenih iveric, predvsem v naslednjih stvareh:

a) Povečanje proizvodnje oplemenitenih plošč iveric od 18.500 m³ na 30.000 m³ letno. Po vsej verjetnosti pa bo v tem času tudi obstoječa linija za oplemenitenje dosegla nekaj večjo količinsko proizvodnjo z ozirom na hiter razvoj proizvodnje papirjev, pri katerih se bo skrajšal cikel stiskanja.

b) Razširitev asortimana proizvodnje z vpeljavo nove linije za oplemenitenje.

c) Dograditev dodatne linije za razrez oplemenitenih plošč, njihovo profiliranje in robno furniranje, to je kompletiranje izdelave posameznih elementov, ki se lahko kot taki predvidijo in je z njimi omogočeno vgrajevanje in izdelava — montaža (po sistemu »naredi si same«), ali pa montaža na licu mesta preko posebnih montažnih skupin, ker bi se tako lahko sestavljali elementi kuhinjske opreme, panoji, stropne stenske obloge in izdelovali ter montirali raznovrstni pohištveni komadi.

4. V letu 1976 je predvideno nadaljnje povečanje proizvodnje oplemenitenih plošč, kakor tudi razširitev asortimana, in sicer:

— kapaciteta oplemenitenja bi se povečala za nadaljnjih 10.000 m³ letno,

— samo oplemenitenje pa bi šlo v smeri dograditve dodatne linije za furniranje ivernih plošč s plemenitimi furnirji, ki bi se lahko na liniji lakirali, ali pa na kak drug način oplemenitili (OVERLAY papir).

Po zgoraj navedenih podatkih bi prvi dve leti tovarna ivernih in oplemenitenih plošč bila usmerjena na osvajanje in dokončanje sedanje investicije, to je do doseganja kvalitete in kvantitete v proizvodnji, s tem da bi iz lastno ustvarjene akumulacije dogradili in izpopolnili vse tisto, kar je bilo izvršeno ali črtano ob priliki podražitve investicije v preteklem letu. Od tega predlagamo, da bi iz ustvarjene akumulacije za dokončanje nujnih del, ki so v kratkem že navedena, bilo nujno potrebno v letu 1973 investirati 395.000.000 din in v letu 1974 še 400.000.000 din.

Po osvajanju proizvodnje pa naj bi bil nadaljnji razvoj usmerjanja v smislu spremembe sedanje strukture proizvodnje, to je odnosa 73% surovin ivernih plošč proti 27% oplemenitenih iveric. Ta odnos bi spremenili tako, da bi do leta 1977 v ključni proizvodnji predstavljale surove iverice le še 53% proizvodnje proti 47% oplemenitenih iveric.

Iz vidika spremembe odnosa v proizvodnji ob relativno majhnih investicijah pa bi se pokazal bistveno boljši efekt in dosti večja akumulacija, ker je proizvodnja surovih iveric v okviru primarne lesne predelave nizko akumulativna. Podani predlogi imajo smisel, da nekoliko osvetlijo nadaljnje perspektive razvoja tovarne ivernih in oplemenitenih plošč. Sam redosled investicije, kakor tudi predvideno povečanje kapacitete oplemenitenih plošč in višina investicije je orientacijska 1.300.000 din, ker bi se do realnih podatkov prišlo samo na osnovi detaljne študije in izdelave dejnega investicijskega programa. Seveda pa odvisno od tržišča, ki bo morda v zelo kratkem času ali že morda takoj narekovalo pristop k izdelavi dokumentacije za nadaljnje investiranje v vzporedno proizvodnjo za razrez, obdelavo, dodelavo in robno furniranje oplemenitenih plošč (izdelava gotovih elementov, ki bi se lahko montirali v nekem priključnem ali vzporednem mizarskem obratu ali pa na licu mesta pri kupcih, ali pa v gotovih elementih zaradi nižjih carin tudi izvažali).

Ob priliki razmišljanja o vseh eventualnih možnostih nadaljnega povečanja proizvodnje istega tipa surovih iveric prihajamo do zaključka, da to ne bi bilo realno. Po vsej verjetnosti bo tehnologija proizvodnje ivernih plošč napredovala v smeri novih tipov plošč iz iverja (npr. tanka iverica od 2—6 mm za razne nevidne dele pohištva), z ozirom na obstoječo kompozicijo priprave iverja in razpoložljive skladiščne in proizvodne prostore, obstoji možnost za poznejšo izgradnjo take linije, ki jo pa je v danem momentu nemogoče v konkretni situaciji predvideti. Razmišljati pa bo potrebno tudi o uporabi iveric v gradbeništvu (vodo in ognje odporne plošče).

Pristopiti bi bilo potrebno k izdelavi posebne študije čimvečje finalizacije in dokončne dodelave proizvedenih iveric na našem območju, ker bi tako bila dana možnost čimvečjega števila delovnih mest predvsem za žensko delovno silo. Po našem mnenju bi tako čimveč doprinesli k nadaljnjemu razvoju koroške regije.

Mimo tega razvojnega programa pa so bile že oktobra 1974. leta v TIP izdelane tudi teze v nadaljnje dodelave in uporabe raznih tipov ivernih plošč, ki vsebujejo osnovne smernice v zvezi z uporabo in izdelavo različnih tipov iver-

V laboratoriju raziskujejo, snujejo in s tem dajejo temelje bodočemu razvoju

nih plošč. Tu so zajete karbamidne, fenolne, oplemenitene in nekateri novi tipi plošč (ognjeodporna in proti glivicam in insektom odporna plošča). V tem delu, ki smo ga predložili tudi ustreznim organom, so podane tudi smernice za nadaljnje delo in pa zamisli v zvezi s sodelovanjem z drugimi podjetji.

Menim, da poseben komentar k navedenim ciljem skoraj da ni potreben. Vse zastavljene cilje smo postopoma uresničevali in še več — z ozirom na izredno povpraševanje po ivernih ploščah in slabega finančnega stanja, ki ga je pogojevalo nenehno naraščanje cen vsem surovinam in repromaterialom, cene iverkam pa so vseskozi ostajale na isti višini — smo v tem času prešli iz tro v štiriizmensko obratovanje in dvignili kapaciteto od 70 na 100 tisoč m³ letne proizvodnje.

V letu 1975 pa smo skupaj z delovno organizacijo LESNE in vsemi ostalimi TOZD LESNE pričeli pripravljati osnove srednjeročnega razvojnega programa tovarne za obdobje 1976—1980 in ga spomladi leta 1976 samoupravno tudi sprejeli.

Za to obdobje smo napisali in predvideli, da bo z vključitvijo novih modernejših tovrstnih tovarn v Jugoslaviji nastal problem plasmaja iveric za pohištvo vedno večji. Pa smo zato pričeli razmišljati in načrtovati nadaljnjo predelavo in uporabo raznih vrst in tipov plošč. Rekli smo, da moramo poleg večje finalizacije plošč, oplemenitenja in robne obdelave pripravljati tudi prehod na takozvano gradbeno ploščo (vodo- in ognjeodporna). Istočasno pa smo se odločili, da moramo vsled hitrega izpopolnjevanja tehnologij novih tovarn iveric in večanja kapacitet oplemenitenja doma, izvesti tudi del tehnoloških izboljšav na sami obstoječi liniji surovih iveric, da bomo tako v pogledu kvalitete iveric z ozirom na finočo zunanjskega sloja, sledili novim proizvodnjam ter tako obdržali naše kupce. Vse bolj kvalitetno iverico pa zahteva tudi tehnologija opleme-

nitnja zaradi novih tanjših papirjev in hitrejšega ter krajšega ciklusa stiskanja.

V tem srednjeročnem obdobju uresničujemo v glavnem vse predvidene cilje — le, da nekatere časovno nekoliko premikamo (nekaj naprej — nekaj pa tudi nazaj).

Naš srednjeročni program je za takratne razmere predvidel investicije v višini 7,5 starih milijard dinarjev, ki naj bi bile porabljene predvsem za naslednje:

tehnološke izboljšave, nova linija oplemenitenja, kurjenje skorje, izotopska tehtnica, mostna tehtnica, odlagalna miha, formatiziranje, robna obdelava, povečanje proizvodnih oziroma skladiščnih prostorov, kar vse se že uresničuje. Poleg tega smo v ta program zapisali še impregnirni kanal in linijo robne folije.

Impregnirni kanal je potreben še posebne študije o upravičenosti, dočim pa je o liniji robne folije potrebno še vsakakor resno razmišljati.

Sestavek, ki ga v tej številki glasila Viharnik ob našem jubileju tudi objavljamo, pa posebej obravnava tip vodo odporne iverke, izdelane z uporabo novega lepila na melaminski osnovi. V primerjavi z iverkami, ki so izdelane s fenolnim lepilom, prihajamo do zaključka, da dajemo prednost izdelavi vodo odporne plošče z modificiranim lepilom, ker le-to nima strupenih odplakov. Daje pa celo boljše rezultate in v celoti odgovarja na zapadu znani vodo odporne plošči z oznako V 100 ali pri nas deklarirani plošči lastnosti kakovostnega razreda UK-26. To smo dali analizirati in dobili pozitivne rezultate, kar potrjujejo laboratorijske preiskave, kakor tudi institut ZRMK Ljubljana in CDI Zagreb. Tako izdelane plošče pa so tudi hidrozistentne in hidro ter fungorezistentne, kar jim daje široko možnost uporabe v gradbeništvu v razne namene.

Skupno z Biotehniško fakulteto VTOZD lesarstvo in inštitutom za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije in še z

nekaterimi drugimi partnerji pa razmišljamo in pripravljamo tudi razvoj ognjevarne plošče in iverje posebej pripravljeno — bitumizirano za hidro, toplotno in zvočno izolacijo tal — KOROBIT in seveda posebno ploščo za slepe pode z utorom in peresom za enostavnejše polaganje z možnostjo površinske obdelave ali s parketi ali ostalimi toplimi podi (itisoni, tapisoni itd.).

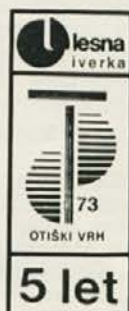
Seveda pa imajo vse vrste iverk zelo široko možnost uporabe, tudi drugod, kot npr. nadomestilo ometom (grobim in finim) v stanovanjih s površinsko obdelavo s tapetami vseh vrst in pri montažni gradnji — vmesne stene. Kot oplemenitene iverke že takoj kot končna obloga sten, stropov itd.

Oplemenitene, formatizirane in robno obdelane iverke lahko najdejo zelo širok krog uporabe pri vseh vrstah pohištva in seveda kot gotov element vseh mogočih dimenzij za sistem »Naredi si sam« (Do it yourself), ki ga drugod — predvsem na zapadu — najdeš v vseh večjih trgovinah pakiranega ali posamič za vse vrste uporabe (polic, predalov, regalov itd.).

S širokim izborom možnosti uporabe iverk tudi v gradbeništvu pa se tovarna v celoti vključuje v skupen program proizvodnje stavbnega pohištva LESNE in ga že ter ga bo v bodoče še dopolnjevala.

Seveda pa daje iverka še mnoge nadaljnje možnosti vsestranske uporabe, zato bo in je tesno sodelovanje s Slovenijalesom, Gorenjem Velenje in z gradbeno operativno zelo potrebno in nujno. Potrebno je sedanje stike in sodelovanja še poglobiti. Izdelati moramo programe še za nadaljnjo finalizacijo iverk v sami tovarni ali pa tudi izven nje v naših TOZD (kot npr. program preusmeritve žage v Mislinju) bi moral sloneti na uporabi iverk v tesnem sodelovanju s programom NAS DOM Gorenja Velenje. Možnosti je še veliko, le hitro na delo, da jih bomo pravočasno izkoristili. Če pa želimo biti pravočasni in uspešni ter pravočasno ustrezno organizirani, pa je predpogoj, da bomo imeli dovolj strokovnih kadrov in seveda tudi sredstva za realizacijo in rešitev vseh predvidenih nalog. Inicijativo zato pa morajo prevzeti domači strokovnjaki, ki bodo ob sodelovanju ostalih porok za našo nadaljnjo uspešnost.

Tone Potočnik, dipl. inž.

Vodoodporna iverna plošča izdelana z modificiranim melamilskim lepilom

Sestavek obravnava tip vodoodporne iverne plošče, ki je namenjena predvsem gradbeništvu. Novost je v uporabi novega lepila na melaminski osnovi. To lepilo je, za razliko od že znanega sečninsko-melaminskega lepila, mešani kondenzat MELAMIN-UREA-FENOL-FORMALDEHIDNIH lepil, ki daje ploščam lastnosti kakovostnega razreda UK 26, kar potrjuje vrsta laboratorijskih preiskav tako pri proizvajalcu kot tudi v inštitutu RZMK Ljubljana in CDI Zagreb.

Zamisel uporabe tovrstnega lepila na zahodu ni nova. BASF ga je razvila v svojih laboratorijih že leta 1970 in ga dala na trg pod imenom KAURAMIN 540 tekoče. Preizkusi laboratorijske in industrijske proizvodnje ter spremljava vseh lastnosti plošč, izdelanih s tem lepilom po triletnem izpostavljanju vremenskim vplivom, so pokazali izredne rezultate. Na osnovi teh rezultatov je februarja 1976 nemški Inštitut za gradbeno tehniko (Institut für Bautechnik Berlin) izdal (do tedaj edinemu) proizvajalcu tega lepila BASF registracijo kakovostnega razreda V 100 in V 100 G. Potreben test za ugotavljanje kakovostnega razreda V 100 se po DIN 68763 sestoji (poleg običajnih preizkusov, ki veljajo tudi za V 20, to je: upogibna trdnost, nabrekanje in vsebnost vlage) še iz določanja razplastne trdnosti po dveurnem kuhanju.

Test za V 100 G pa zahteva še dodatno odležanje plošč v glivični kleti. Oba testa je plošča, izdelana z modificiranim melamilskim lepilom, uspešno prestala. Preizkušali so jo tudi po francoskih predpisih V 313, ki zahtevajo naslednji test:

tri dni v hladni vodi + 20° C, en dan v zraku — 12° C, tri dni v zraku + 70° C.

Vse to je potrebno opraviti v treh ciklih; nato je treba plošče klimatizirati sedem dni v normalni klimi in ugotoviti njihove mehansko-fizikalne lastnosti. Tudi ta test je bil pozitiven in tako je bilo to lepilo (KAURAMIN 540 tekoče) priznано kot vodoodporno.

Dovoljenje nemškega Gradbenega inštituta iz Berlina določa za plošče, izdelane s tem lepilom, strožje kriterije, kot za fenolne plošče, in sicer:

triletno testiranje vremenskim vplivom izpostavljenih plošč, izdelanih z lepilom KAURAMIN 540 — tekoče, je dalo naslednje rezultate:

Tudi avstrijska firma FUNDER je pred časom pričela izdelovati modificirano melamin-

sko-fenolno lepilo za lastno proizvodnjo vodoodpornih plošč. Pred kratkim je (po sicer nepotrjenih vesteh) dobil dovoljenje Gradbenega inštituta v Berlinu za kakovostni razred teh plošč V 100 in V 100 G.

Toliko o razvoju MUF lepila v tujini.

Veliko zanimanje porabnikov za gradbene plošče in še posebej za vodoodporne iverne plošče po JUS d C 5/32 nas je spodbudilo k proizvodnji vodoodporne plošče kakovostnega razreda UK 26 G (ni JUS) oziroma V 100 in V 100 G (DIN).

Tovarna ivernih plošč Otiški vrh ima s proizvodnjo vodoodpornih plošč ob uporabi fenolnega lepila že nekaj izkušenj. Te izkušnje pa so prej negativne, in sicer:

a) zaradi škodljivih fenolnih odplakov,

b) zaradi težav v sami proizvodnji, zaradi potrebe vsakokratnega temeljitega čiščenja strojev po uporabi.

Tako je potrebno čiščenje pred uporabo fenolnega lepila in po končani proizvodnji zaradi hitre reakcije mešanice karbamidnega in fenolnega lepila. Pri takem čiščenju pa napade veliko odplak (omenjenih pod točko a). Teorija o odvozu odplak nazaj k proizvajalcu lepila v praksi ni enostavna in je ekonomsko vprašljiva.

c) Potrebni daljši časi stiskanja pri uporabi fenolnega lepila bistveno znižajo proizvodno kapaciteto (zaradi tega je proizvodnja dražja).

Zato smo se v Otiškem vrhu na osnovi predhodnih laboratorijskih poizkusov odločili za proizvodnjo ivernih plošč z modificiranim melamilskim lepilom (ki ga kratko imenujemo MUF).

Tovarna lepil INA iz Lendave je v oktobru 1976 razvila modificirano lepilo, ki smo ga nato v našem laboratoriju uporabili v poizkusni proizvodnji. Tako imamo sedaj primerjave s tremi vrstami teh lepil. BASF, FUNDER in INA. Z vsemi tremi lepili smo dosegli zahtevane lastnosti plošč kakovostnega razreda UK 26.

Rezultati poizkusa z lepilom firme BASF zaradi prestarega lepila niso realni, oziroma uporabni za primerjavo.

Do sedaj smo izvršili tri industrijske poizkuse, in sicer: enkrat z lepilom FUNDER in dvakrat z lepilom INA (LENDAMIN I).

Izdelali smo:

56,4 m ³	19-mm plošč,
19,0 m ³	16-mm plošč,
411,0 m ³	13-mm plošč.

Te plošče, izdelane z MUF lepilom, ustrezajo jugoslovanskemu standardu za kakovostni razred UK 26 in lepilo je uporabno za proizvodnjo.

Plošče so na testiranju pri Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani in pri Centru za razvoj drvene industrije v Zagrebu.

Uporabnost plošč, izdelanih z lepili MUF

Plošče, izdelane z lepilom MUF, ustrezajo pogojem kondicioniranja UK 26. Njih uporabnost je z JUS definirana takole:

Plošče so odporne proti delovanju visoke vlage ter pogojno oziroma omejeno obstojne na delovanje atmosferilij.

Po gornjem je pričakovati, da bodo plošče korozistent H+ in HF++ našle široko uporabnost v gradbeništvu, in sicer:

kot talne obloge, tako v novogradnjah, kot pri sanaciji starih podov, kot predelne stene (v vlažnih prostorih) in zunanje stene v montažni gradnji z ustrezno oblogo, za individualne betonske opaže, kjer ne gre za stalno gradnjo, oplemenitene, kot stropne obloge ali viseči stropovi (v prostorih z višjo vlago).

Plošče lahko še proizvajamo v osnovnem formatu 5500 × 2050 v standardnih debelinah 10, 13, 16, 18, 19, 22 in 25 mm (kolikor bo osvojen nov predlog JUS v debelinah od 10 do 25 mm po en milimeter navzgor). Na željo kupca je možno razžagovanje celih plošč na naročene formate.

Za talne obloge bodo na voljo tovarniško izdelani formati 2000 × 670 mm, opremljeni z robnimi profili na pero in utor v debelinah 16, 19 in 22 mm, kar bo omogočilo kar najbolj racionalno izdelavo podov.

Na posebno željo porabnikov bo tovarna v Otiškem vrhu izdelovala vodoodporne plošče, zaščitene proti delovanju gljiv in insektov. Tipska oznaka takšnih plošč bo imela dodatek »F« (plošče bodo za okoli 10 do 12 odstotkov dražje).

Pri izbiri tipa plošče H ali HF se bo moral porabnik ravnati po pogojih vgradnje.

Pri vgradnji plošč (pa tudi sicer) je treba upoštevati še dve mehanski lastnosti plošč, in sicer:

- nabrekanje in
- raztezanje.

Nabrekanje plošč »H« znaša pri visokih vlagah do 12 % na debelino, raztezanje pa (odvisno od nihanja vlage in temperature) od 0,2 do 0,6 %.

(Nadaljevanje na 10. strani)

KAKO STA RASTLA ČLOVEK IN NJEGOV TOZD

Tovarna ivernih plošč Otiški vrh — še nova moderna — avtomatizirana »fabrika« — pa že je za nami pet let, pet let delovnih izkušenj, pet let uspešne proizvodnje, pet let odkar smo se zbrali tu tako rekoč iz vseh vetrov — iz sosednjih kolektivov — iz Raven, iz Radelj, Slovenj Gradca, Dravograda, iz Velenja, iz pohorskih globač in bregov Uršlje gore, pa Selovca, Ojstrice in od vsepovsod smo se zbrali in pričeli oblikovati nov kolektiv. Nekaj nas je prišlo iz kolektivov — obratov sovlagateljev, od gozdnega pa drugega dela iz tovarn, elektrarn in drugih pisarn — pa vendar se razumemo — delamo in želimo vsak po svoje prispevati, da nam bo jutri bolje, da bomo imeli tu svojo socialno varnost, mi in naši zanamci.

Kako se počutijo, kako delajo in kaj si želijo, je zapisano v naslednjih treh sestavkih naših treh jubilarov, ki so prišli v ta kolektiv še prej, preden je stekla proizvodnja.

Tone Potočnik, dipl. inž.

VOJKO FALETOV

rojen 25. 2. 1950 — zaposlen kot stiskalničar

Po poklicu sem strojni ključavničar. V tovarni sem že od februarja 1973. V začetku sem bil zaposlen kot natresničar. To delo sem upravljal dve leti in pri tem sem si pridobil precej izkušenj. Po dveh letih dela na natresnih postajah sem bil premeščen na delovno mesto stiskalničarja, ki ga še danes opravljam. Ker je naša tovarna avtomatizirana, je zato moje delo precej enolično. Pri svojem delu moram biti zbran, da ne pride do zastojev. V petih letih dela v tovarni sem imel priliko, da sem se podrobno seznanil s proizvodnjo in tehnologijo ivernih plošč. Trudim se, da naprave v redu delujejo in da ne prihaja do nepotrebnih zastojev.

V obdobju, ki sem ga preživel v tovarni sem doživel marsikaj. Naša tovarna je ena izmed prvih takšne vrste v Jugoslaviji in noben delavec ni imel izkušenj v takšni proizvodnji. Vsi, ki delamo v tovarni že od vsega začetka, smo se učili takorekoč na napakah. Trdim pa lahko, da smo se veliko naučili in tudi po petih letih obratovanja se še vedno učimo.

Ob 5-letnici si želim, kakor tudi vsi ostali v kolektivu, da bi naša tovarna dosegla vsaj takšne proizvodne rezultate še tudi v bodoče.

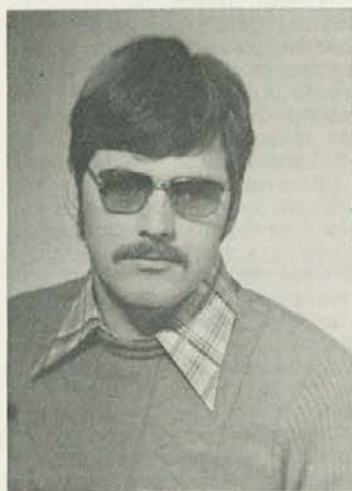
(Nadaljevanje s 9. strani)

Zato je priporočljivo pred montažo plošče 24 ur skladiščiti v prostoru, kjer bodo vgrajene. Tu je plošče po možnosti zložiti tako, da jih bo (posamič) obdajala klima prostora vgradnje.

V izdelavi so posebna navodila za to vgradnjo in izdelavo tal, sten in stropov iz vodoodporne iverne plošče H in HF.

Pričakujemo, da bo naše gradbeništvo spoznalo prednosti nove plošče in jo s pridom uporabljalo tako, kot jo uporabljajo gradbeniki v zahodnem svetu.

Maks Ledl

Vojko Faletov

Prav letos, ko proslavljamo 5-letnico obratovanja, je tudi leto kongresov. Zato se moramo vsi truditi, da izvršimo vse naloge, ki so nam zadane. Poleg leta kongresov, 86. rojstnem dnevu maršala Tita, je tudi jubilej 30 let LESNE. Zato upam, da bomo vsi z delom prispevali za še lepšo prihodnost.

Vojko Faletov

STANE PUŠNIK

rojen 16. 7. 1930

Sem strojni tehnik in v tovarni zadolžen za delovno opravilo izmenovodje. V tovarno sem prišel že, ko se še niti montažna dela strojev niso pričela, to je 1. 4. 1972. Tako sem imel priložnost spoznati tovarno in tehnološki postopek ivernih plošč — to pomeni, da sem se hkrati z nastankom tovarne strokovno usposabljal za poznejše naloge. Ker je strojna in elektro oprema v glavnem uvožena, mi je takratni LIP omogočil strokovno usposabljanje tudi v tujini. Lahko rečem, da sem na praksi v tujini veliko pridobil, tako po tehnološki plati, kot tudi glede organizacije proizvodnje.

Proizvodnja iverke je namreč tako speljana, da zahteva na celotni liniji enakomerno, neprekinjeno obratovanje vseh strojnih sklopov. Zato se tudi od posluževalcev strojev zahteva discipliniranost, preudarnost in nenehna prisotnost na delovnem mestu. Ti ukrepi pogojujejo kvalitetno proizvodnjo in tako vplivajo tudi na gmotni položaj zaposlenih. Kot izmenovodja od začetka proizvodnje do danes lahko rečem, da se je v tem petletnem obdobju stanje v marsičem spremenilo. Največ težav, vsaj jaz tako čutim, sem imel zaradi tega, ker so nam manjkale izkušnje tako meni, kot vsem, ki so se ukvarjali s proizvodnjo. Toda izobraževali smo se ob strojih, se učili na napakah, si med seboj pomagali in izmenjavali izkušnje ter si na ta način bogatili znanje, kako najbolje in najbolj ekonomično proizvajati.

Danes lahko rečem, da so vse začetne težave premagane in, da smo tisti, ki smo neposredno povezani s proizvodnjo, strokovno usposobljeni za tako zahtevno tehnologijo, ki jo zahteva proizvodnja ivernih plošč. Za še večjo zainteresiranost vsakega posameznika za čimboljše proizvodne rezultate je vsekakor rezultat boljšega načina nagrajevanja po vložnem delu in učinku. Vsaka izmena, delamo na štiri izmene, dobi toliko, kolikor je vložila v proizvodne rezultate. Zato se mi zdi, da je tak sistem nagrajevanja po delu zelo pravičen, kljub temu da bo treba na tem področju še marsikaj spremeniti.

Na koncu bi povedal še to, da sem z delom zelo zadovoljen, saj me delo v proizvodnji veseli, ker je popestrjeno z raznimi prijetnostmi in ne-

Stane Pušnik

prijetnostmi. Tudi medsebojni odnosi so urejeni, tako do predpostavljene kot do podrejenih. Ker imam v izmeni precej mladih delavcev naj povem, da je z mladimi lepo delati in, da se med njimi prijetno počutim in dobro razumem, prav tako pa tudi s starejšimi delavci.

Stane Pušnik

Franc Uršej

FRANC URŠEJ

V TIP delam že od 1. 3. 1973, ko sem prišel iz lesnega skladišča v Misljni v tovarno ivernih plošč. Najprej sem v času, ko smo se šele pripravljali na poizkusno obratovanje opravljal razna opravila, prišel sem namreč v tovarno še preden smo proizvedli prvo ploščo. Ob pričetku poizkusnega obratovanja sem bil na delovnem mestu pomočnika ostrilca rezil, danes pa delam na delovnem mestu delavec v skladišču končnih izdelkov. S premestitvijo iz lesnega skladišča v TIP se je precej spremenil tudi značaj mojega dela, v tovarni je bilo delo fizično manj naporno in to zaradi sodobnih strojev, ki so razbremenili človeka. S svojim delom sem zadovoljen, le zdravje me ne služi več najbolje, tako da tudi cepina ne bi mogel več vihleti. Imam družbeno stanovanje v Dovžah, na delo pa se vozim z avtobusom. V tovarni imamo organizirano družbeno prehrano, pa tudi letovanje lahko koristim pri podjetju. Oddih navadno koristim doma, saj je treba tudi doma vedno kaj urediti, sicer pa rad grem v gozd, kjer tudi gobarim. Osební dohodek mi zadostuje za spodobno življenje, pa tudi otroci so že preskrbljeni. Sčasoma bi želel oditi v pokoj, verjetno bom upokojen invalidsko. Ob obletnici, ki jo praznujemo želim kolektivu čestitati za dosežene uspehe z željo, da bi bili tudi v bodoče vsaj takšni.

Franc Uršej

Pripis: Na koncu naj pripomnimo, da je Franc Uršej po delovnem stažu med najstarejšimi v tovarni, po starosti pa je najstarejši in smo prepričani, da ne bo imel nič proti, če to tudi zapišemo.

Izobraževanje kadrov

Če danes ocenjujemo to našo sicer kratko prehojeno pot, lahko brez premisleka rečemo, da predstavlja največji uspeh v prehojenem obdobju dejstvo, da smo uspeli formirati delovni kolektiv, ki danes predstavlja homogeno in složno celoto, dasiravno smo se zbrali iz vseh koncev ožje domovine, vsak s svojimi navadami in običaji.

Vedno znova se je pokazalo pri reševanju problemov, da nismo pozabljali na dejstvo, da smo vsi sodelavci v tovarni živi ljudje — vsak s svojimi dnevnimi problemi in dobrimi in slabimi stranmi. Realna ocena posameznikov in toleranten medsebojni odnos je osnovni razlog za uspehe v preteklosti, prav tako pa je začrtana pot in predanost posameznikov skupni stvari garancija za uspešno rast tudi v bodočnosti.

Menim pa, da moramo dati vse za izobrazbo sodelavcev, že sedanja struktura pa je dokazala in je porok za uspešno nadaljnje delo. V tem obdobju smo v tovarni ali izven nje izobraževali naše ljudi, ki so se v tem času udeležili naslednjih tečajev, seminarjev in šol:

I. Status izrednega študenta:
— višja šola 1
— srednja šola 3
— visoka kvalifikac. 3
— kvalifikacija 1

II. Tečaji:
— tečaj za viličariste 7
— tečaj za kotlovnice 3
— tečaj za delo z motorno žago 4
— tečaj prve pomoči (80 ur) 2
— tečaj nemškega jezika 15

III. Ostalo:
— srednja politična šola 1
— šola za poslovne kadre 1
Iz vsega tega se vidi, da smo kadrom in njih izobrazbi vseskozi polagali precejšnjo pozornost in danes tovarno teamsko vodimo in upravljamo.

V jubilejnem letu vodijo TOZD Tovarno ivernih plošč Dravograd naslednji delavci:

— Individualni poslovodni organ — direktor — Potočnik Tone, dipl. inž.

— Predsednik zbora delavcev se voli za vsak zbor posebej, doslej so bili: Kos Tone, Černjak Anton

— Predsednik delavskega sveta: Epšek Franci — asistent za finalizacijo

— Predsednik izvršilnega odbora: Preglav Robi — tehnolog priprave iverja

— Predsednik komisije za spremljavo izplačila OD po novih merilih in analitične komisije — Zibret Franc — VK zamenjevalec

— Predsednik delavske kontrole — Faletov Vojko — stiskalničar

— Predsednik IO sindikata: Zibret Franc — VK zamenjevalec

— Sekretar OO ZK: Cerar Alojz — delovodja linij OP

— Predsednik OO ZSMS: Zabukovec Marjan — tehnolog elektro vzdrževanja

— Predsednik komisije za stanovanjske zadeve: Preglav Robi

Vodstveni delavci:

— šef tehnološko-razvojnega sektorja — Ledl Maks

— šef proizvodnega sektorja — Škegro Tomo

— šef sektorja za vzdrževanje — Mori Rudi, dipl. inž.

— šef organizacijsko-kadrovskega sektorja: Brieman Mihael, oec.

Kot smo navedli že nekje v enem izmed naših sestavkov tega glasila — smo posebno priznanje za uspešno poslovanje in vodenje tovarne dobili tudi od dobavitelja naše opreme in tehnologije. Prav zaradi izredno dobrih osebnih poznanstev in uspešnosti naše tovarne smo bili v tem času posebej zaproseni, da dovolimo šolanje in priučevanje v naši tovarni tujim partnerjem, ki imajo podobno opremo in tehnologijo. Tako so se pri nas v tem času izpopolnjevali »iveraši« iz naslednjih držav in firm:

1. GRČIJA — 2-krat po 2 strokovnjaka iz firme Athenian Paper Mills S. A. Athens — Greece

2. ČSSR — skupno devet skupin iz naslednjih firm:

— Piloimpregna — Presov

— Okr. Košice

— Severomoravske Drevarsky Zavody, h. p. Vrbno pod Pradedem

— Jihočeske drevarske zavody — Volary

3. Nadalje ljudje iz Ivanjice, Romanije, Sokolac, Velimir Jakšič Plevlja in Česma Bje-
lovar.

Poleg navedenih skupin pa so za krajši čas bili pri nas tudi Poljaki, Venezuelci in še vrsta drugih, pa naj med njimi omenim tudi sosede iz Nazarij, pa iz Mebla, Bresta, Kočevja in drugod.

To vendarle dokazuje, da smo imeli pravilen odnos do ljudi, tehnologij in napredka na področju proizvodnje iveric. Tudi mi smo se učili ob vseh teh tovariših, si pridobivali širša obzorja, poskušali smo biti vedno v koraku s časom pri tako hitrem napredovanju tovrstnih tehnologij — in upam, da ne ugotavljam preveč, če rečem doslej smo uspevali.

Tone Potočnik, dipl. inž.

Pogovor o problemih s prvim predsednikom DS in prvim predsednikom sindikata

Aktiv zveze borcev Lesne

Na željo in pobudo nekaterih borcev in članov ZB je bil ustanovljen pri LESNI Slovenj Gradec aktiv ZB. Ustanovni občni zbor je bil 1. 10. 1977 prav v naši tovarni, katerega se je udeležila večina članov ZB iz celotne koroške regije. To ni ostalo neopazno v občinski organizaciji ZB. Že na naslednji seji delavskega sveta to je 4. 11. 1977, smo med drugim sprejeli sklep, da je tovarna pokrovitelj nad spomenikom padlim borcem, ki so darovali svoja mlada življenja na skrajnem severozapadnem delu Pohorja — pri Medvedu, med njimi tudi nekaj domačih fantov. Člane ZB naše tovarne pa smo obvezali, da morajo vzdrževati spomenik tako, da nam bo v ponos in vsem, ki bodo tod mimo prišli pomnik, da naši padli borci niso ostali sami in pozabljeni.

Tovarna ivernih plošč je za obnovo spomenika namenila sredstva tako, da bo spomenik urejen do krajevnega praznika Šentjanž, ki bo od 10. 7.—15. 7. 1978.

Ivan Štern

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Dne 20. junija 1973 so bile v tovarni ivernih plošč v izgradnji Otiški vrh volitve prvega delavskega sveta. Z izvolitvijo delavskega sveta je prenehalo tudi ime tovarna ivernih plošč v izgradnji in poslali smo samostojni obrat Lesnoindustrijskega podjetja Slovenj Gradec.

Zbor delavcev je predlagal 17 kandidatov, na volitvah pa je bilo izvoljenih 11 članov.

Ledl Maks, Bališ Jože, Pečnik Anica, Lesjak Jože, Škergo Tomo, Preglav Robert, Rebernik Rudolf, Cerar Alojz, Razdevšek Erika, Mišetič Drago, Anželak Franc.

Delavski svet se je prvič sestel 6. julija 1973. Člani delavskega sveta so izvolili za prvega predsednika Škergo Toma, za namestnika pa Ledl Maksa. Imenovali so tudi komisijo za analitično ocenitev, norme in sistematizacijo in komisijo za kršitve delovnih dolžnosti.

Naloge prvega delavskega sveta niso bile lahke, saj je bilo potrebno mnogo dela za vse člane, da bi se tovarna proizvodnja in samoupravno čimbolje organizirala. Zato so na delavskem svetu obravnavali predvsem predloge nove organizacije tovarne ter urejevali še zadeve za dokončen prevzem tovarne, prehod na reden obračun in samostojno formiranje osebnih dohodkov, obravnava samoupravnih aktov novo organizirane tovarne, postavitev planov proizvodnje, obravnava priprav za prevzem tovarne od dobavitelja opreme SIEMPELKAMP, obravnava in sprejem poslovnikov ter navodil za obratovanje tovarne, obravnava predmeta poslovanja in dejavnost tovarne, kadrovska politika, družbeno prehrano, delovno zaščito in varnost pri delu, požarno varnost in formiranje gasilskih enot itd.

Delavski svet pa je že v tem času obravnaval predlog za združitve Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec in Lesnoindustrijskega podjetja Slovenj Gradec v

skega podjetja Slovenj Gradec v novo združeno podjetje Gozdarstva in lesne industrije z imenom LESNA Slovenj Gradec.

Ko je bila tovarna že organizirana in ustanovljene vse komisije in odbori delavskega sveta, se je le-ta osredotočil na druge naloge.

Redno vsak mesec je spremljal podatke o doseženi proizvodnji ter o finančnem rezultatu in na podlagi teh podatkov določil višino izplačil osebnih dohodkov, obravnaval je težave v proizvodnji, vzdrževanju in tehnologiji ter prodaji izdelkov, obravnaval poročila komisij in odborov, organizacijo civilne zaščite, nakupe osnovnih sredstev, potrjeval inventure, poročila o remontih v TIP, poročila o službenih potovanjih, obravnaval prošnje in pritožbe delavcev in ostalih itd. Proti koncu leta so se pričele priprave na volitve delegacij in deligiranje delegatov v samoupravne interesne skupnosti občine Dravograd. DS je obravnaval predlog možnih kandidatov za samoupravne interesne skupnosti.

Tovarni se konec leta 1974 ni obetal dober poslovni rezultat, zato je delavski svet zaostрил porabo sredstev ter predlagal, da se uvede skrajna štednja.

V začetku leta 1975 pa je delavski svet obravnaval precej samoupravnih sporazumov z ozirom na to, da so bile ustanovljene samoupravne interesne skupnosti in samoupravne sporazume delovne organizacije LESNE.

Delavski svet v prvem mandatnem obdobju je opravil res ogromno ter praktično postavil temelje samoupravljanja sorazmerno mladega kolektiva. Prvi delavski svet je imel skupno 37 sej. S prehodom na delegatski sistem in s potekom mandatne dobe, se je pričelo s pripravami na formiranje delegacij za delavski svet v drugem mandatnem obdobju.

Tako so bile 26. junija 1975 volitve v delavski svet po delegatskem sistemu. Delavski svet je bil sestavljen iz 6 samoupravnih skupin, ki so šteje skupno 42 delegatov. S tem se je samoupravljanje razvilo na še več delavcev, ki so imeli sedaj več možnosti za obravnavanje vseh zadev ter več možnosti odločanja o posameznih zadevah, saj so se delegati na delavskem svetu menjavali in udeleževali se tako praktično vsi iz posamezne delegacije.

Naloga delavskega sveta iz tega obdobja prav tako ni bila lahka. Tovarna se je znašla finančno v kritičnem stanju zato je delavski svet sprejel sanacijski program in stabilizacijske ukrepe. Sprejel je sklep, da tovarna preide iz troizmenskega obratovanja v 4-izmensko obratovanje.

Delavski svet je bil postavljen pred hudo preizkušnjo, ki smo jo uspešno prebrodili, rezultat je bil namreč ugoden.

V tistem času pa je bil zastavljen tudi dokončen razvoj tovar-

ne, ki se do danes že v veliki meri uresničuje.

Veliko vlogo je delavski svet odigral tudi pri reševanju stanovanjskih problemov in boljšega standarda delavcev v TIP. Tovarna je ustvarila že svoja sredstva in krediti za odplačilo anuitet za tovarno so se zmanjšali. S tem pa je bila povečana možnost nakupa stanovanj. Skrbel pa je tudi za letovanje delavcev. DS je dal v tem času tudi velik poudarek nadaljnemu izobraževanju svojih delavcev ter predlagal izvršilnemu odboru, da je bil v tovarni tečaj za pridobitev interne kvalifikacije za posamezna delovna mesta.

Delavski svet je že v prvem obdobju in tako tudi sedaj budno spremljal delo družbenopolitičnih organizacij v tovarni ter skupno z njimi reševal nekatere probleme. Proti koncu leta 1976 so prve dodatne investicije v tovarni ivernih plošč in sicer investicije pričele priprave na izvedbo cija tehnoloških izboljšav. De-

lavski svet je obravnaval predlog in ga tudi potrdil. Prav tako so se pričele priprave na izgradnjo nove linije oplemenitenja II in dodatnih skladišnih ter pomožnih prostorov. Vseskozi pa je delavski svet skrbel za dopolnitve samoupravnih sporazumov TOZD tovarne in delovne organizacije, skrbel za racionalizacijo ter budno spremljal rezultate v TIP.

Delavski svet je imel v drugem mandatnem obdobju 34 sej. Za predsednika je bil imenovan ponovno Škergo Tomo, po njegovem odhodu v jeseni pa Epšek Franci.

V letu 1977 se je že v maju pričelo z evidentiranjem delegatov za delavski svet in 20. julija 1977 je bil izvoljen novi delavski svet za tretje mandatno obdobje. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Epšek Franci. Sedanji delavski svet nadaljuje delo obeh predhodnih delavskih svetov.

H. Janše

Kje in kako živijo naši delavci

Delavci, zaposleni v TOZD Tovarni ivernih plošč Dravograd živijo in se vozijo na delo iz območja celotne koroške regije. Stanujejo na področju občin in prihajajo na delo iz:

Dravograda	97
Slovenj Gradca	74
Radelj	39
Raven	14
Skupaj zaposlenih	224

Ze vse od formiranja kolektiva dalje si prizadevamo, da bi naši sodelavci stanovali čim bližje sedeža TOZD in v ta namen že vsa pretekla leta odvajamo maksimalno možna sredstva za nakup stanovanj iz družbene gradnje — prvenstveno na območju občine Dravograd. Ker pa tu ni nikoli dovolj stanovanj na razpolago, smo prisiljeni stanovanja kupovati tudi drugod kot npr. v Slovenj Gradcu in Radljah.

Imamo srednjeročni plan reševanja stanovanjske problematike, ki je dokaj kritična, ker ob izgradnji tovarne zaradi pomanjkanja finančnih sredstev nismo bili v stanju istočasno graditi tudi stanovanja — to rešujemo sedaj tako, da za stanovanjsko izgradnjo že vsa leta odvajamo 9 % od bruto osebnih dohodkov. Doslej smo odkupili vsega 10 stanovanj in pomagali z individualnimi posojili 32 delavcem dograditi svoja lastna stanovanja.

Kolektiv tovarne ivernih plošč si je že takoj s pričetkom obratovanja tovarne v letu 1973 organiziral svojo družbeno prehrano. Toplo malico imamo organizirano za

vse izmene v štiriizmenskem obratovanju — to se pravi tudi v sobotah in nedeljah. Malico smo doslej v celoti pokrivali iz sredstev, ki se za to odvajajo po sindikalni listi in delavci sami ne prispevajo k malici. Tisti delavci, ki imajo dietno hrano pa za enako vrednost prejemajo vrednostne bone za nakup malic.

V naši družbeni prehrani pa se pripravljajo topli obroki tudi za sosednje TOZD LESNE, to je za CLS, Žago in nekaj delavcev Gozdarstva, ki delajo in kadar delajo na območju občine Dravograd. V naši družbeni prehrani pa se kuhajo tudi kosila po želji naših delavcev po predhodnem naročilu in za primerno ceno.

Kolektiv koristi kapacitete počitniških domov LESNE, vendar tu nastaja vsako leto poseben problem, ker ima tovarna zaradi večjih nujnih vzdrževalnih del vedno letni remont v mesecu juliju in tako v tem mesecu ne morejo priti vsi na vrsto, dasiravno se daje kolikor je le mogoče prednost našim delavcem.

Nadomestila v okviru sindikalne liste redno vsako leto izplačujemo. Regresiramo pa tudi razliko do polne cene penziona v naših počitniških domovih.

Zaradi stalnega porasta števila zaposlenih v tovarni postaja dopust v tem mesecu glede prezasedenosti naših domov vedno večji problem, zato se sindikalna organizacija resno ukvarja z možnostjo letovanja še drugod in pa nakupa lastnih camp-prikolic.

Tone Potočnik, dipl. inž.

Prvi predsednik delavskega sveta tovarne Tomo Škergo

O delu sindikalne organizacije

Dne 9. 2. 1973 je bil ustanovni občni zbor osnovne organizacije sindikata. Na občnem zboru so bila sprejeta začasna pravila osnovne organizacije sindikata tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu. Voljena sta bila tudi upravni in nadzorni odbor. Istega dne je bila prva redna seja omenjenih odborov, ki sta štela 18 članov. Na dnevnem redu je bila izvolitev organov odbora sindikata.

Predlagani in potrjeni so bili naslednji delavci:

- predsednik Bališ Jože
- namestnik predsednika Škegro Tomo
- blagajnik Vuksanovič Olga
- tajnik Kresnik Alenka

Ker je bila v kolektivu večina mladih delavcev, so se začeli uspehi na športnem področju. Imenovali so se športne ekipe. Nabavljala se je prva športna oprema. Z voljo in takrat otežkočenimi treningi smo začeli dobivati prva priznanja.

Dne 12. 5. 1973 je bilo na zboru delovne skupnosti sprejeto, da bo tovarna pričela obratovati v treh izmenah. Vodja tovarne v izgradnji tovariš Potočnik Tone, dipl. inž. je v svojem govoru poudaril, kako se mora vsak delavec zavedati svoje naloge dela v izmenah.

Izvolili smo tudi začasni svet, ki naj bi nadomeščal delavsko kontrolo do rednega obratovanja tovarne. Po občnem zboru je imel IO OOS nalogo, da se pripravi za volitve samoupravnih organov in izvolitev prvega delavskega sveta tovarne.

Dne 7. 7. 1973 je pričela tovarna z rednim obratovanjem. Osnovna organizacija tovarne ivernih plošč pa je v tem obdobju do začetka leta 1974 bila organizator vseh volitev za organe upravljanja v LESNI in za volitve v SIS občine Dravograd. Organiziral in ustanovil se je aktiv mladih. Kljub veliki prizadevnosti osnovne organizacije sindikata mladi delavci niso najbolje uspeli, predvsem ne na družbeno-političnem delovanju. Vzrok temu je bilo tudi troizmensko obratovanje. Na predlog predsednika osnovne organizacije tovariša Bališ Jožeta je bila ustanovljena blagajna vzajemne pomoči v tovarni. Sestavljen je bil tudi pravilnik o poslovanju in vodenju blagajne. Obravnavati so se začeli prvi samoupravni sporazumi, s tem se začinjajo tudi težave pri obveščanju delavcev. Organizirajo se razni seminarji ter priprave na 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije.

Imenovanje in volitve delegatov za samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitični zbor in zbor združenega dela občine Dravograd. Zaradi slabega delovanja nekaterih članov delegacij in neorganiziranega dostavljanja gradiva posameznim delegacijam, le-te niso odigrale tiste vloge, za katero so bile ustanovljene. Delegati so se udeleževali sej na nivoju občine večkrat brez pripomb in predlogov temeljne organizacije.

Izvršilni odbor je na svoji redni seji dne 13. 2. 1975 predlagal člane za novo mandatno obdobje OOS. Predsednik osnovne organizacije je predložil sklep oz. predlog, da se novi odbor formira in sestavi po sindikalnih skupinah. Dne 22. 2. 1975 je bil na občnem zboru izvoljen nov izvršilni odbor. Za predsednika osnovne organizacije pa ponovno izvoljen Bališ Jože.

Leta 1975 bi se poslovanje naše temeljne organizacije z izračunskim pokazateljem zaključilo z večjo izgubo. Potrebno je bilo pripraviti sanacijski program s stabilizacijskimi ukrepi. Program je bil dobro pripravljen. Obravnava po posameznih sindikalnih skupinah pa zaradi slabe udeležbe delavcev ni dosegla pravega namena. Po zelo obširni razpravi na zboru delovnih ljudi je bil sprejet sklep o uvedbi 4. izmene.

Vsem delavcem v TIP, ki delajo v 4 izmenah se je ob prehodu na ta način dela močno spremenil način življenja, kajti njihovi dnevi počitka sedaj niso bile praviloma sobote in nedelje. Osební dohodek se s prehodom ni znižal. Predvsem ugotavljamo, da je bil s prehodom na 4-izmensko delo glavni namen dosežen, ker smo uspeli kljub grozečemu neuspehu končati leto uspešno. Vendar moramo istočasno priznati, da pa vseh nalog iz sanacijskega programa nismo zadovoljivo oz. v celoti rešili. Predvsem bo potrebno vložiti nemalo naporov pri izboljšanju delovne discipline, vestnejšemu posluževanju strojev,

Jože Bališ prvi predsednik osnovne organizacije sindikata

doseganju kvalitete, skrbnejšemu gospodarjenju z materiali, vestnejšemu vzdrževanju strojev, kar naj zmanjša tudi zastoje, ki so preveliki. Prav tako pa bo potrebno pri stimuliranju poleg kvantitete močno upoštevati tudi kvaliteto dela.

V letu 1976 je bilo izvedenih več akcij v okviru osnovne organizacije sindikata. Uspešno smo se vključili v akcijo vpisa posojila za ceste. Nekaj naših delavcev se je udeležilo mladinskih delovnih akcij. Vztrajali smo pri sprejemanju samoupravnih aktov, da je sleherni delavec sprejel vse samoupravne sporazume in pravilnike in mu je bilo s tem omogočeno, da je vedel za svoje pravice in dolžnosti. Aktivno smo se vključili v razpravo osnutka zakona o združenem delu. Osnovna organizacija je imenovala komisijo za spremljanje in izvajanje zakona o združenem delu v prakso. Obravnavala in vsklajevala se je tudi sindikalna lista.

Ob priliki jubilejev 85-letnice rojstva našega predsednika tovariša Tita in 40. obletnici KPJ smo organizirali prijateljsko srečanje naših delavcev na Pohorju s številnimi športnimi igrami.

Volitve v letu 1978 pa lahko ocenimo kot zelo uspešne. IO je sestavljen iz organiziranih sindikalnih skupin. V TOZD imamo 9 sindikalnih skupin, katerih vodja je sindikalni poverjenik, ki pa je član IO sindikata. To so predvsem mladi delavci, člani zveze komunistov ter delavci, ki dobro poznajo delokrog svoje sindikalne skupine. Obveščanje in informiranje je organizirano preko sindikalnih poverjenikov in oglasnih desk. Prav tako so delavci informirani na zboru. Gradivo obravnavajo sindikalne skupine, njihove predloge in pripombe pa skupno rešujemo na sestanku IO s končnimi sklepi. Večina sestankov IO sindikata je skupaj z osnovno organizacijo ZK, ki je vodilna sila, predvsem za reševanje zahtevnih nalog. Vedno moramo spremljati dohodkovne odnose predvsem pa čisti dohodek temeljne organizacije. Se dosti moramo vskladiti glede pravilnih kriterijev za posamezne delovne skupine ter opravila po rezultatih dela.

Premalo še upoštevamo ter informiramo delavca glede novatorstva. Smo kolektiv z zelo visoko strokovno strukturo, zato se moramo zavzemati za lastne izboljšave na posameznih delovnih opravilih. Naloga in želja osnovne organizacije sindikata je, da je delavec za novatorstvo tudi primerno nagradjen.

Izvedene so bile tudi volitve v zbor združenega dela in samoupravne interesne skupnosti. Osnovna organizacija sindikata je sprejela sklep, da so vodje posameznih delegacij dolžni osnovno organizacijo obveščati o delu svoje delegacije.

Organizirano smo pristopili tudi k obravnavi knjige tovariša Kardelja. Prav tako smo se vključili v organiziranje splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Pohvalno lahko ocenimo udejstvovanje športnic in športnikov, ki so dosegli vidne uspehe. Udeležili smo se vseh športnih tekmovanj v okviru občine Dravograd in delovne organizacije LESNE. Veliko število prejetih pokalov in priznanj krasi vitrine v tovarni. Omenimo naj le, da smo že četrtič zapored osvojili skupni pokal medobratnega tekmovanja v LESNI. Naši delavci pa so močno zastopani tudi v vsakoletni ekipi LESNE, ki uspešno sodeluje na športnih srečanjih lesarjev Slovenije na LESARIADI.

Iz vsega zgoraj omenjenega lahko ugotovimo, da smo v 5-letnem delovanju osnovne organizacije sindikata tovarne ivernih plošč dosegli zaželjene rezultate.

Franc Žibret

Tovarna ivernih plošč - največja TOZD v občini sprejema občinsko priznanje za leto 1978

Kljub sorazmerno počasni rasti gospodarske moči v občini Dravograd v bližnji preteklosti, se stvari premikajo na boljše ter nam vlivajo upanje in zagotovilo za hitrejši napredek tako v občini, KS in v samem gospodarstvu.

Največji delež k temu napredku je prispevala prav v tem letu Tovarna ivernih plošč Otiški vrh, katera je po svoji realizaciji najmočnejša temeljna organizacija združenega dela v občini. Pri tem je posebej pomembno dejstvo, da gre za sorazmerno mlado delovno skupnost, katera je bila ustanovljena v okviru LESNE Slovenj Gradec šele pred 5 leti, tako da praznuje v tem letu prvo 5-letno jubilejno obdobje svojega življenja in dela.

Ko so v letu 1971 zabrnili na polju ob Mislinji v Šentjanžu prvi gradbeni stroji, je marsikdo z zaskrbljenostjo gledal v razorano polje, katero je tisočletja dajalo kruh okoliškim prebivalcem, kaj bo zraslo iz na novo vsajenih temeljev na tej njivi. Naslednje leto, ko je nova TIP dobivala svojo končno obliko, so se dvomi razpršili in upanje, da bo na prejšnji njivi zrasel večji in boljši kos kruha kot dolej, je bilo jasno vsem, ki so spremljali rast nove tovarne, ki je bila svečano odprta za občinski praznik leta 1973. Kljub začetnim težavam, s katerimi se sreča vsako novorojeno bitje, je TIP uspešno premagovala začetniške težave, kar je pa najvažnejše, kljub temu, da je bila tovarna na novo zgrajena, niso pozabili na svoj nadaljni razvoj. Rezultati takega, pravilnega ravnanja pa so bili v tem, da je uspešno osvojila tržišče tako v republiki, kot širši domovini. Po znanim načelu, da se uspešno razvija samo tisti, ki dela in se razvija s časom, so se v TIP že v preteklem letu odločili za nove investicije v višini 50 milijonov dinarjev, s katerimi so izpopolnili tehnološke izboljšave, zgradili novo linijo za izdelavo oplemenitenih ivernih plošč ter novo skladiščno halo. Vse te nove pridobitve bodo povečale finančno realizacijo TIP za nadaljnih 150 milijonov din, kar pomeni zelo pomemben napredek te TOZD, kot gospodarstva v občini, za katerega je še posebej pomembna pridobitev 50 novih delovnih mest za naše delovne ljudi in občane.

Za dosežene uspehe v prvem petletnem obdobju, podeljuje Skupščina občine Dravograd ob letošnjem občinskem prazniku občinsko priznanje Tovarni ivernih plošč, katera je postala v teh kratkih petih letih pomemben člen gospodar-

skega napredka ne samo v naši občini, ampak v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Ob tem, ko sprejema TIP zaslužno priznanje SO Dravograd, moramo povedati, da je sicer to priznanje celotnemu kolektivu, da je pa to obenem priznanje posameznikom, ki so vložili največ svojega dela in truda v petletni razvoj te TOZD na čelu z direktorjem Tonetom Potočnikom.

Ko bomo 1. julija čestitali delavcem TIP za njihov 5-letni jubilej, jim bomo obenem zaželeli še uspešnejšo pot v nadaljnjem razvoju delovne skupnosti v korist njih samih, kot tudi širše samoupravne socialistične družbe.

Čestitkam za 5-letni jubilej se pridružujemo vsi občani občine Dravograd skupaj z vodstvi družbenopolitičnih organizacij, občinska skupščina in izvršni svet SO Dravograd.

Predsednik IS
Franc Vreš

Med izgradnjo proizvodnih prostorov

Zgodovinski naslovi

NAŠIM DELAVCEM PODELJENA PRIZNANJA

1. Potočnik Tone, dipl. inž.
 - Red republike z bronastimi žarki
 - Red dela s srebrnimi žarki
 - Zlata plaketa TIP ob otvoritvi tovarne
2. Pirkmaier Saša, dipl. inž.
 - Red dela s srebrnimi žarki
3. Ledl Maks
 - Red dela s srebrnimi žarki
4. Bališ Jože
 - Srebrni znak sindikata

TOVARNI IVERNIH PLOŠČ PODELJENA PRIZNANJA

1. Občinsko priznanje občine Dravograd ob otvoritvi tovarne
2. Priznanje Hidromontaže Maribor
3. Priznanje Inženirskega biroja Elektroprojekt Ljubljana
4. Priznanje firme Siempelkamp — dobavitelja opreme za tovarno
5. Priznanje od tovarne pohištva Brežice
6. Priznanje od tovarne pohištva »Peter Drapšin — Gorenje« Kinkinda

Od priprave in pričetka investicije pa do danes so razni časopisi in glasila ter revije objavile tele prispevke o naši tovarni pod naslednjimi naslovi:

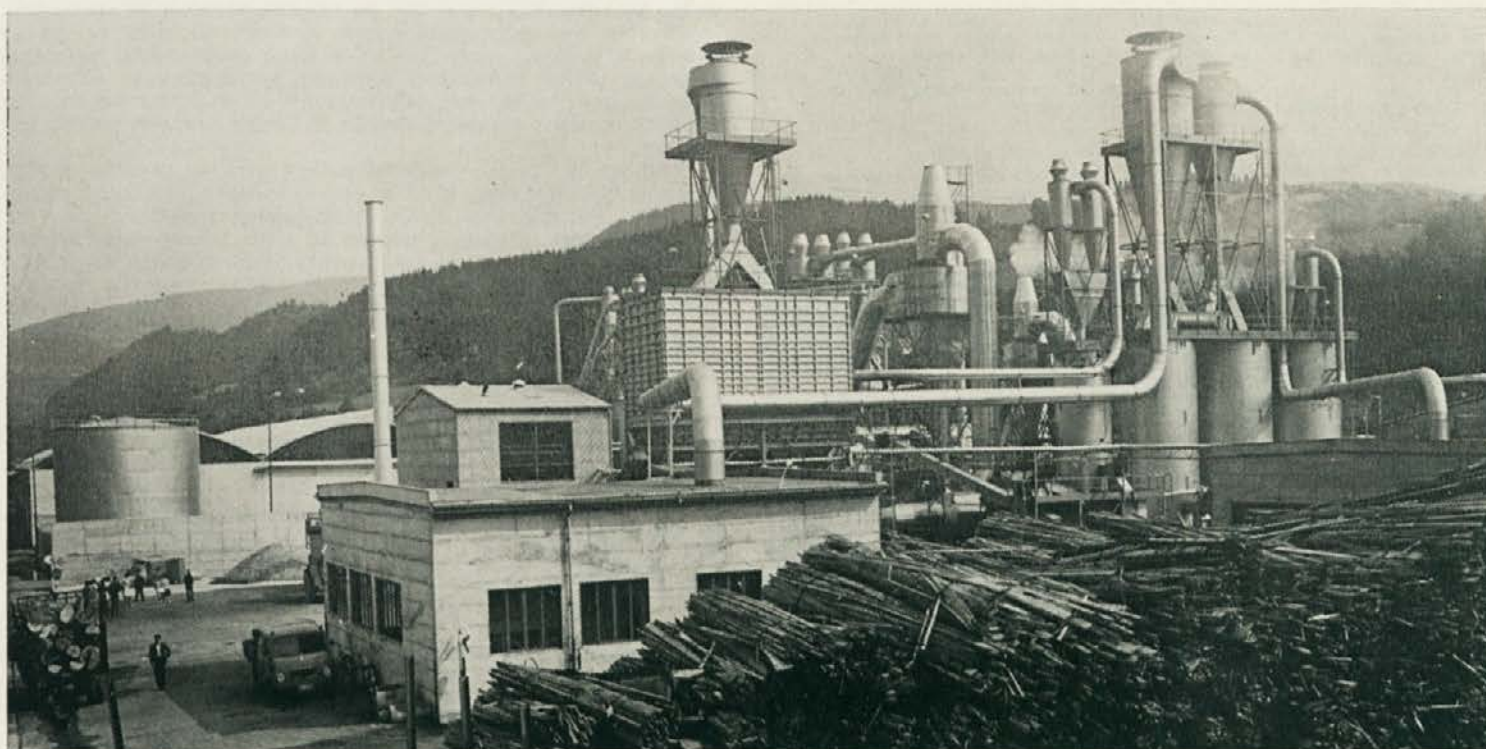
OBVESTILA: Glasilo gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec
— Informacija o predvideni gradnji tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu pri Dravogradu — št. 1/69 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Gradnja nove tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu odobrena — št. 2/71 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Gradnja tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu v polnem razmahu — št. 1/72 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— O rešitvah za dograditev tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu — št. 4/72 — VRBNJAK Angelca, oec.

OBZORNIK: Glasilo Lesnoindustrijskega podjetja Slovenj Gradec
— Informacija o gradnji tovarne ivernih plošč v Otiškem vrhu pri Dravogradu — št. 1/71 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Kako poteka gradnja v Otiškem vrhu odobrena — št. 4/71 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Gradnja tovarne ivernih in oplemenitenih plošč v Otiškem vrhu v polnem razmahu — št. 9/71 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Kako poteka gradnja v Otiškem vrhu — št. 11/12/71 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Gradnja tovarne ivernih in oplemenitenih plošč v Otiškem vrhu normalno napreduje — št. 7/72 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Zagotovljena so sredstva tovarni ivernih plošč v izgradnji — št. 9/72
— Pospešiti moramo montažo tovarne ivernih in oplemenitenih plošč v Otiškem vrhu — št. 10/72 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Montaža tovarne ivernih in oplemenitenih plošč v Otiškem vrhu v polnem razmahu — št. 12/72 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Prve plošče iz nove tovarne — št. 4/73 — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Velika delovna zmaga — št. 7 — priloga k redni izdaji — Tovarna pred otvoritvijo, Tehnologija je sodobna — POTOČNIK Tone, dipl. ing.
— Kako iverice — št. 10/73 — BASKOVIČ Marjan, ing.

VIHARNIK: Glasilo delovne organizacije LESNE Slovenj Gradec
— Ustanovitev aktivna mladih delavcev v tovarni ivernih plošč Otiški vrh — št. 2/74 — JANSE Hedvika
— Proizvodni jubilej v TIP Otiški vrh — št. 4/76 — (Proizvedeno 200.000 m² plošč 11/4-1976)
— Tehnološke izboljšave v TIP — št. 8/77 — LEDL Maks
— Montaža dodatne linije za proizvodnjo oplemenitenih ivernih plošč — št. 12/77 — PEČOVNIK Anton

OSTALA GLASILA:
— Iverni start na Otiškem vrhu — Večer 28/11-1968 — M. MERSNIK
— Primer koroške in savinjske iverice? — Večer 18/1-1969 — M. MERSNIK
— Z iverkami res ne bo nič? Delo 15-9-1969 — Drago VRESNIK
— Nova tovarna na Otiškem vrhu leta 1971 — Večer 8/10-1969 — O. K.
— Nove fabrike ivernih ploča — Drvarski glasnik 15/2-1969
— La ena tovarna ivernih plošč — Večer 10/3-1969 — M. MERSNIK
— Tovarna na Otiškem vrhu — Večer 23/2-1971
— Naposled — iverice — Delavska enotnost, 31/10-1970
— Otiški vrh bo dobil tovarno — Delo 6/11-1970 — Drago VRESNIK
— Gradnja bo stekla spomladi — Večer 5/12-1970 — M. MERSNIK
— Želimo sodelovanje z MARLESOM — Večer 30/12-1970 — M. MERSNIK
— Iverica proti lesonitu — Delo 26/1-1971 — D. VRESNIK
— Največja tovarna na Otiškem vrhu — Delo 16/3-1971
— Iverica bo kmalu pričela obratovati — Delo 22/3-1973
— Start v Otiškem vrhu — Delavska enotnost 5/4-1973 — (EK)
— Izdelane že prve iverice — Večer 10/4-1973 — Kristl WALT
— Dober začetek — Delo 19/6-1973 — Marjan KOS
— Testiranje naprav — Večer 28/6-1973 — KW
— Tovarna ivernih plošč na Otiškem vrhu pri Dravogradu je dograjena — Delo 2/7-1973
— Material za iverice — Večer 15/7-1973
— Zadovoljen v kolektivu — Tribuna delavcev — Večer 15/4-1975
— Kako povečati storilnost? Večer 23/3-1976 — mip
— Vzroki predvsem zunaj — Večer 18/9-1976 — T. IVIČ
— Rekonstrukcija tovarne ivernih plošč — Gospodarski vestnik 28/7-1977
— Beseda le nekaj velja — Večer 24/9-1977 — M.Pn
— Več oplemenitenih iverk — Večer 10/2-1978 — T. Ivič
— Gremo v gradbeništvo — 28/2-1978 — Večer — T. Ivič

Revija za lesno gospodarstvo: LES
— Določanje nekaterih lastnosti ivernih plošč, vezanih s karbamid-formaldehidnim lepilom po kondicioniranju — PIRKMAIER Saša, dipl. ing. št. 3,4/76
— Lesarstvo danes in jutri — Osnovna predelava lesa — POTOČNIK Tone, dipl. ing. — št. 3,4/76
— Primer prikaza gospodarnosti proizvodnje specifičnega obrata za proizvodnjo ivernih plošč glede na glavne variabilne stroške — PIRKMAIER Saša, dipl. ing. — št. 1,2/77
— Vodoodporna iverna plošča, izdelana z modificiranim melaminskim lepilom — LEDL Maks — št. 1,2/78
POTOČNIK Tone, dipl. ing.

Ob sotočju Drave, Meže in Mislinje smo pred 7 leti zasadili lopate. Združili smo delo in sredstva. Pred 5 leti je delovni kolektiv prevzel tovarno in izdelal svojo prvo iverno ploščo.

Osnovna organizacija zveze komunistov

Vzporedno s formiranjem temeljne organizacije in njenih organov upravljanja se je poleg OO sindikata in mladine ustanovila tudi OO zveze komunistov.

Ob ustanovitvi je štela OO ZK le osem članov, nato pa se je ob prizadevanju sekretarja OO tovariša Cerar Alojza hitro širila. V začetku leta 1974 pa je že štela 15 članov. V letu 1978 pa nas je 20 članov ZK. Poprečna starost članov je 33 let. Seveda je bila stalna naloga OO pridobivanje novih članov. To pa nam ni uspelo tako, kot smo si zastavili. Z ozirom na število zaposlenih znaša odstotek članov ZK 10 %, kar je za tako veliko temeljno organizacijo vsekakor premalo. Na tem področju bo treba še mnogo storiti saj ugotavljamo, da si komunisti le premalo prizadevamo, da bi za politično delo in včlanstvo ZK pridobili več delavcev.

Kljub temu pa je osnovna organizacija ZK vseskozi aktivno spremljala vsa dogajanja v tovarni ter se vključevala v delo vseh družbenopolitičnih organizacij ter spremljala delo samoupravnih organov.

Velik pomen je osnovna organizacija vseskozi polagala izobraževanju svojih članov. Tako so bili organizirani razni seminarji, nekaj članov pa je obiskovalo tudi politično šolo. Sekretar osnovne organizacije tovariš Cerar pa je končal tudi srednjo politično šolo v Mariboru. Tudi v okviru same osnovne organizacije smo se izobraževali, saj je bila in je še vedno praksa, da se posamezniki pripravijo za določeno temo in jo pred ostalimi člani obrazložijo. V načrtu že imamo predelati resolucije 8. kongresa ZKS in knjigo tovariša Kardelja.

OO ZK pa je obravnavala tudi probleme s področja kadrovske politike v tovarni, probleme s katerimi se srečujemo pri vsakdanjem delu in drugo. OO ZK je že pričela uveljavljati vse bolj pogosto prakso odprtih sestankov, na katere prihajajo tudi delavci, ki niso člani ZK. Tako se osnovna organizacija laže odloči za nekatere pomembne zadeve. Pa tudi skupni sestanki z IO sindikalne organizacije so vedno pogostejši.

Mislimo, da bo morala OO tudi v bodoče gledati na to, da se bodo problemi reševali skupno z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, saj se le s skupnimi moči najde prava rešitev.

V petih letih obstoja je OO ZK naredila velik korak naprej, ter pridobila na pomenu. Po 8. kongresu so pred nami velike naloge, ki jim bomo kos le, če se bo vsak posameznik zavedal svojih dolžnosti in sprejel vse odgovornosti in pa seveda, če se bo osnovna organizacija še povečala.

H. J.

Glasilo «VIHARNIK» izdaja organizacija združenega dela LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija n. sol. o.

Ureja uredniški odbor:

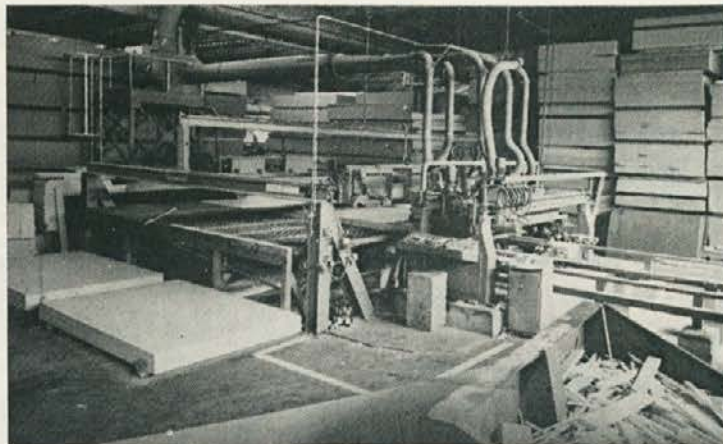
Vida Vrhnjak, Jože Filej, Tone Modič, Ludvik Kotnik, Jože Gosak, Marija Krautberger, Oto Čegovnik, Hedvika Janše, Jurij Sumečnik, Andrej Sertel, Marjan Čuješ, Maks Nabernik.

Odgovorni urednik: Andrej Sertel
Tehnični urednik: Bruno Znidaršič
Naklada: 4600 izvodov.
Klišeji in tisk: ČGP Mariborski tisk, TOZD Tiskarna, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1978.

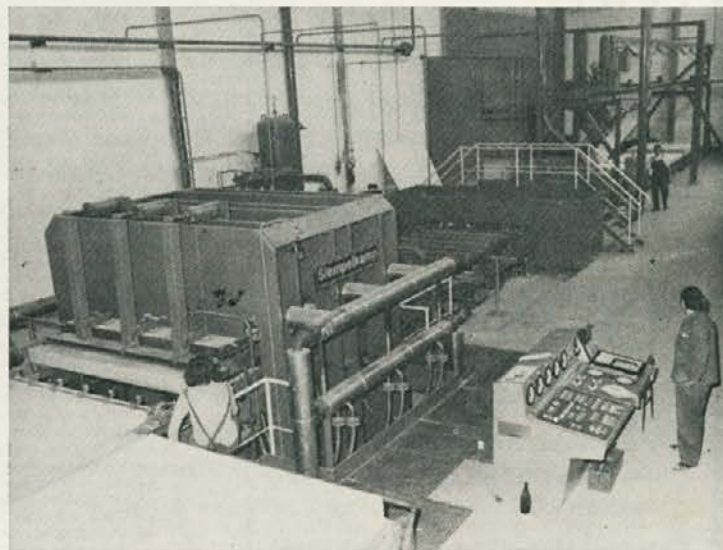
To številko so uredili:
Janše Hedvika, Saša Pirkmajer, Tone Potočnik, Ida Robnik, Andrej Sertel, Jurij Sumečnik in Alojz Kralj.

Linija končne obdelave

Avtomatsko formatiranje iveric

Linija oplemenitenja iveric II

Gasilsko društvo

Kot povsod, se je tudi v naši tovarni s pričetkom obratovanja vedno bolj pojavljala potreba po požarni varnosti in preventivi. Iz dneva v dan smo imeli manjše nevarnosti in tu in tam se nam je že pokazal rdeči petelin. V lesno predelovalni industriji obstojajo velike nevarnosti požarov, samovžigov in eksplozij. Malenkostna nepazljivost, neprevidnost ali malomarnost oz. malomarno odvržen cigaretni ogorek že lahko povzroči veliko katastrofo.

Tovarna je takoj na začetku nabavila razno gasilsko orodje, ročne gasilne aparate, uredila okrog tovarne hidrantni sistem in drugo. Pozneje smo dobili še gasilski avtomobil.

Za ohranjanje objektov, naprav in vseh teh sredstev so potrebni ljudje, zato smo na ustanovnem obnem zboru na pobudo delavskega sveta tovarne dne 3. 11. 1973 ustanovili gasilsko društvo TIP Otiški vrh. S tem datumom smo se vsi pridružili armadi humanosti za dobrobit kolektiva in pomoč vsakomur v nesreči.

Danes ima gasilsko društvo pet aktivnih desetov. Vsaka izmena ima usposobljeno eno desetino, s katero se vršijo redne mesečne gasilske vaje. Tam se delavci naučijo gasilskih veščin, seznanijo se z organiziranostjo požarne varnosti v tovarni in dopolnjujejo svoje znanje. Posebno desetino pa sestavljajo delavci na dopoldanski izmeni, katera pa se udeležuje vseh tekmovanj. V tem času smo na tekmovanjih dosegli že lepe uspehe. Bili smo prvaki občine Dravograd in LESNE Slovenj Gradec. Tudi na medobčinskih tekmovanjih smo zabeležili lepe uspehe.

V društvu danes dela: 2 častnika, 3 podčastniki in 30 izpranih gasilcev. Od samega začetka je društveni predsednik Preglav Robi. Upravni odbor se sestaja po potrebi. Tesno sodelujemo z občinsko gasilsko zvezo Dravograd. Tovarna zaposluje poklicnega gasilca, ki skrbi za redne vaje, urejenost požarnovarnostnih naprav in splošno požarno preventivo v tovarni.

Naša dolžnost pa je, da se bo vsakdo izmed nas čimbolje usposobil za morebitno reševanje in delo v gasilstvu. S tem bo varnost slehernega člana kolektiva in njihovih družin zagotovljena.

Robi Preglav